

II.
C. 22172.
9/2. 101

22172 II. C. g. 2

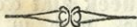
Das Bild, o Judee, das
ist die Stadt, die
Völker, die

Daj nam, o ljuba Mat'
Svojga telesa Sad
Vekomaj gledat'!

KLJUČEK ZLAT

NEBEŠKIH VRAT.

MOLITEV

je ključ do vsih nebeških
zakladov.

(Sv. Janez Krizostom.)

(Drugi dobro pomnožen natis.)

V CELJE

pri Jožefu Geiger-ji, bukvarji.

1854.

Gegen die Wiederauflage dieses Gebeth-
buches **Ključek zlat &c.** so wie dessen
Vermehrung, wird in geistlicher Be-
ziehung kein Anstand genommen.

F. B. Cavanter Ordinariat
zu St. Andreä am 9. Juni 1854.

Anton Martin,
Bischof.

Ljubi kristjan!

Pričejoče bukvice se imenujejo „ključek zlat nebeških vrat“, ker so veči del iz nemških bukev Gospod Hauberja in Gospod Bluma sestavljene, katerih molitve pazno brane tudi merzle serca ogrejejo, in jih perpravne storijo, nebeške darove si pridobivati.

Le z resnično voljo, lepo Bogu služiti, vselej te bukvice v roke vzemi, in k velikemu pridu ti bodo, tako majhine in dober kup ko so.

Sosebno dobro prevdari, kar za spoved in sv. obhajilo v njih najdeš, in gotovo ne boš neskerben, v teh dveh imenitnih Zakramentih si rast za svojo dušo

iskati; zakaj ona storita slabe, de so močni, močne, da so popolnomi, in obeden izmed svetnikov si ni upal brez njihovega pogostega prejemanja na poti proti nebesom stanoviten ostati.

Med drugimi pravi sv. Janez imenovan od sv. Fakunda: „Nisim si nobeden dan svest, da bi ne bil poklican pred sodni stol božji, kjer bom moral ojstro rajtengo dati od svojega zaderžanja; zakaj vidim, zdaj, da kdo na naglem vmerje, zdaj, de kdo ob pamet pride, toraj si perzadevam, vedno perpravlen biti: pogosto se spovem, ker pogosto grešim“.

Od pogostega sv. obhajila pa govori sv. Franc Salez: „Drojnim je pogosto obhajilo potrebno: močnim, da ne oslabijo, slabim da moč dobijo“. Kaj prijetno Ti bo serce zadela andaht, temu natisu po zložitvi čast. gospoda

Sincelna pridjana — od presvetega Detinstva Jezusovega. Češ, da bo plamen ljubezni božje še pomnožila v njem! Le skerben bodi za svojo dušo, saj ti zna še tako enkrat premalo hoditi.

Daruj svoje dobre in pobožne dela tudi za druge ude Kristusove, sosebno za vérne duše v vicah, ktere si same več pomagati ne morejo: naj odpira tvoja pobožnost tebi in drugim nebeške vrata, dokler jih božja milost nam vsim za vselej odpre. Amen.

Juterna molitev.

Kadar se zbudiš.

Požegnaj me, moj Bog in Oče, in me omij in očisti s kervjo Jezusa, in me posveti skoz gnado sv. Duha. Amen.

*Med tem, de se oblačiš in
vmivaš:*

O Bog, to oblačilo me spomni na oblačilo nedolžnosti, s katerem so bili naši prvi stariši pred svojim velikim grehom oblečeni. Imeli so žlahtno oblačilo miru, ljubezni božje in zveličanja.

O vsmileni Bog! Ti si nam to belo oblačilo nedolžnosti, katero so naši prvi stariši že v paradižu zgubili, v tvojem Sinu Jezusu Kristusu spet nazaj dal. Obleci mojo dušo s tajistim, zakaj pozemeljsko telo ga zdaj ni vredno, pa ko se bo klicanje k vstajenju iz nebes doli zaglasilo, ga boš kakor nestrohlivo, duhovno telo s svojo častjo ogernil, to verujem in vupam po tvoji besedi.

Kakor si zdaj telo z vodo vmivam, tako omij, o ljubi Bog! mojo dušo s kervjo Jagnjeta Jezusa Kristusa, de bom čist pred Tebo, Ti kakor tvoj otrok dopadem, in gnusenje dobim nad vso zvijačo, nečistostjo,

lažjo, napuhom, lakomnostjo, nevošljivostjo, jezo, in nad vsem, kar je Tebi, o Bog! zoperno.

Vzemi me, kakor svoje ljubo dete v svoje naročje, in daj mi gnado, de tudi jez Tebe objamem z rokami vére in zavuplive ljubezni.

O Bog sveti Duh! naj hodim dones poterjen od tvoje pomoči. Tvoj sveti Angel, kterega si mi za varha dal, me naj vodi skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Ljubi Oče! hvalim in častim Te za to noč, ktero si mi preživeti dal, in se zahvalim za dan, kterega mi je tvoja dobrota spet podelila.

Daj, de se pravo, božjo življenje, ktero iz Tebe izhaja, skoz gnado svetega Duha v meni ponovi, da ne živim jez, ampak de Kristus v meni živi. Naj se v veri božjega Sina vedno ponavljam, da kakor mladika pravičnosti vedno zelenim, cvetim, in živo sadje nosim, ki je Tebi dopadljivo, mojemu bližnimu pa v prid in izveličanje.

Spet se Ti izročim, moj Oče! napravi z meno, kakor Tebi dopade; čisti, posvečuj in varji me, da bom dober kristjan in živ ud svete cerkve božje, nad ktero mir ino milost gospodujeta.

Ne želim si druge časti, kakor da sim tvoj otrok, obenega drugega bogastva, kakor da sim

v Jezusu Kristusu opravičen, obenega drugega veselja, kakor da sveti Duh v meni prebiva.

Tudi za to, kar telo potrebuje, boš skerbela, ker si rekel: Ne bom te zapustil kakor siroto.

Goreče in stanovitno bom pa tudi storil, kolikor zamorem, da tvoja gnada ne bo nad meno zgubljena. Iz celega serca se bom lenobe izogibal, ki je začetek vse pregrehe; z veseljam in iz ljubezni do Tebe bom opravljal cel dan vsako delo, katero mi boš izročil; in ko bi nevolja, obupnost ali nezadovoljnost z mojim stanom moji duši nepokoj delala, tak hočem z otroškim zavupanjem k Tebi, o ljubi nebeški Oče! pogledati,

svojo voljo s tvojo skleniti, vse težave Tebi darovati, in se velikega počivnega dneva veseliti, ob katerem pojdem v veselje svojega Gospoda, če bom ko zvest in dober hlapec s prijetimi talenti in močmi hišoval.

Tvoja milost se razlij čez vse ljudi, in tvoja dobrota čez vse tvoje stvari. Bodi Ti sam večno plačilo vsim tajistim, ki mi ljubezen izkazujejo. Moje razžalnike poglej z vsmiljenimi očmi, in jim odpusti, kakor jim tudi jaz odpustim iz celega serca.

Vso svojo žlahto izročim v tvoje ôčeno naročje. Vse vižarje svete katoliške cerkve, vse gosposke in podložne. Ti perporočim, o moj Bog! Oh, ozri

se na revšino v vsih stanovih;
vstani, ino pomagaj nam, da bo
tvoja čast rešena in se hudobija
pokončá. Pomagaj vbogim in
revnim, ki k Tebi vpijejo. Daj
vérnim mrtvim večni mir, naj
jim sveti večna ljuč, ktera je
Jezus Kristus, naš Gospod in
Zveličar. Amen.

*Kader iz hiše na svoje delo
greš, poškropi se z žegnano
vodo, rekoč:*

Nebeški Oče! † zaznamvam
si čelo s svetim križom v znam-
nje, da Ti vse misli izročim.
Dodéli mi živo vero.

O ljubi Zveličar, Jezus Kri-
stus! † zaznamvam si usto s
svetim križom, v znamnje, da

Ti svoj jezik izročim, da lo obvarvan pred vsem grešnin govorjenjam. Dodeli mi vselj veselo savupanje.

O Bog, sveti Duh! † zaznamvam si serce s svetim križom v znamnje, da Ti vse moje želje izročim. Dodeli mi svojo božjo ljubezen.

Sveta Maria, mati božja, vsi angeli in svetniki! prosite za mene zdaj ino ob smertni uri. Amen.

Molitve

pri sveti maši.

Pred sveto mašo.

Premišluj, kaj je terpel Jezus, in kako je vmerl.

○ moj Jezus, sveto mašo si postavil, naj bi ne pozabil, kako si za nas terpel in vmerl, nam skoz svojo smert sveto nebo odperl. Kakor nekdej na križi za nas dal — se boš zdaj na altarji večnemu Očetu daroval. — S tebo, o Jezus! in s tvojim mašnikom sklenem se, sveto mašo vredno slišati; naj gorí moje

sercé! Naj se Bog čez vse časti in hvali za vse dobrote — pa tudi vsmili se čez nas revne srote.

Začetik svete maše.

Poglej, [kak Jezus na oljski gori za naše grehe moli.

Prosim te, o Bog, odpusti mi vse grehe moje; prizanesi, da nisim prav dopolnil svete volje tvoje. — Jez sam sim kriv, ker nisim dosti priden bil. Z mislijo, z besedo in z djanjem sim grešil. Žal mi je. O da bi se ne bilo kaj takega nikolj zgodilo! — Oče! odpusti mi po svoji veliki milosti. Vsmili se, in očisti me po Jezusu Kristusu, Gospodu našemu. Amen.

Glorja (Slava Bogu.)

Čast in hvala tebi Oče, ki si nas stvaril. — Čast in hvala tebi Jezus, ki si nas odrešil! — Čast in hvala tebi sveti Duh, ki si nas posvetil! — Naj te hvalijo angeli in častijo vse stvari! Bog Oče, Sin in sveti Duh, tri osebe, en sam Bog, bodi hvaljen vekomaj od vsih svojih otrok. Amen.

Molitev.

O Bog, vsliši nas otroke svoje, dodeli nam dobrrote tvoje, ki jih potrebujemo za dušo in telo. Za vse to, Oče, prosimo, kar si nam obljubil po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti

svetega Duha, Bog na vse večne čase. Amen.

Branje.

Poglej, kako je Jezus zvezan, gajžlan, kronan, in k smerti obsojen.

O Bog, ti si nam svoje svete nauke dal, daj mi, de jih bom prav spoznal, pa tudi po njih živel. Pokazal si mi, Jezus ti, kako se lahko prav živi. Pomagaj mi sveto živeti, se pošteno veseliti, pa tudi voljno potepeti. Amen.

Evangelji.

V imenu Boga † Očeta in Si†na, in svetega † Duha vstanemo. Besedo božja zvesto poslužat hočemo, ki jo Jezus

je vučil, govoril in storil. Oh
daj, de tudi mi lepo storimo,
kar se iz svetega evangelja na-
vučimo k našemu zveličanju.
Amen.

Véra.

Verjem v Boga Očeta i. t. d.
V tej sveti véri daj mi, o
Bog živeti in vmreti. Amen.

Darovanje.

Poglej Jezusa, kako težki križ nese, in
kaj terpi.

Večni Oče, naj tebi dar do-
pade, to malo kruha in vina,
ki ga tebi zdaj na tvoj altar
podamo. Skoraj se bo preme-
nilo v telo in kri Jezusa tvo-
jega Sina. Po njem nam daj
izprositi vse potrebne gnade.

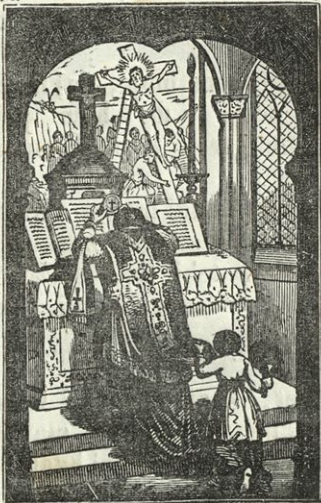
Tudi jaz tebi v dar podam svojo dušo in telo, in vse drugo, kar imam, naj vse k tvoji službi bo.

Očisti serce moje, daj mi čednosti svoje, de bom priden služavnik tvoj, ti pa Gospod in Oče moj.

Pomagaj tudi mojim starišam, bratom in sestrām, znancam in perjateljā tebi lepo služiti, po smerti pa v nebesa priti. Amen.

Kadar Sveto pozvoni.

Svet, svet, svet si Gospod Bog, nebo in zemlja sta polna tvoje veličasti. Prejmi hvalo svojih otrok, ki jo tebi dajemo z nebeškimi angeli. Hvaljen bodi Jezus ti, ki stopiš na altar.

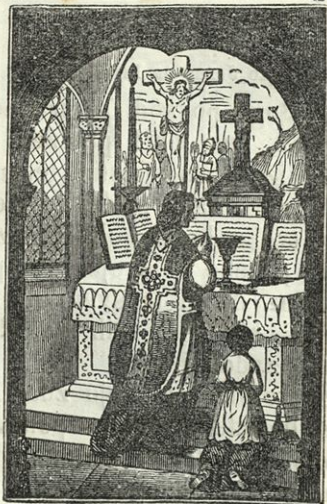
Naj te hvali vsaka stvar v nebesih in na zemlji. Amen.

Povzdigovanje.

Poglej, kako Jezus na križi vmira.

O Bog, povsodi si pri meni, ino jaz per tebi! pa zdaj se očitno iz nebes spustis, ter med nami na altarji prebivati želiš. Pred tvojim božjim obličjam zdaj stojim, sebe in svoje tebi priporočim, de bi te svete daritve deležni bili, in vsih potrebnih milost zadobili.

Svete reči se bojo zdaj godile, besede Jezusove ponovile: „To je moje telo“. Kruh se premeni v Jezusovo meso. — Oh presveto rešno Telo, od Marije rojeno, na križi za me vmorjeno;

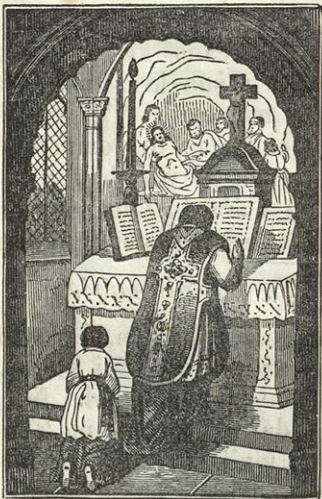
ponižno molim te. Oh mene usmili se zdaj in posledno uro. Amen.

Tud vino se zdaj premeni v Jezusovo rešno kri. — Oh ti presveta rešna kri, vsih mojih grehov me omij. Tebe molim, tebe hvalim, in te ponižno prosim, vsmili se vernih duš v vi-
cah. O križani Jezus! vsmili se nas zdaj ino posleden čas. Amen.

Po povzdigvanjem.

Lepo te zahvalim, Jezus moj, da si za me na križi vmerl, in mi sveto nebo odperl. Na altarji zdaj v presvetem Zakramentu živiš, pa tudi v mojem sercu prebivati želiš. Tebi tudi jaz želim živeti in vmreti.

Za žive in mertve si se

Očetu dal, de bi vse verne tam v nebesih zbral. Tud mojih rajnih, Jezus spomni se, katere meni smert pobrala je. Vse meni tam v nebesih nekđaj videt daj, in z njimi hvalit tebe vekomaj. Amen.

Oče naš.

O Jezus daj, da bom goreče molil, kakor si Ti učil, naj bi nebeški Oče v duhu in v resnici moljen bil: Oče naš i. t. d.

Nebeški Oče! reši nas vsega hudega, in daj nam vsega dobrega po Jezusu Kristusu Gospodu našemu.

Sveto obhajilo.

Poglej, kako Jezusa izsnamejo in pokopljejo.

Jezus ti božje Jagnje! svo-

jega hlapca (svoje dekle) vsmili se.

Jezus, ti nedolžno Jagnje! mojih grehov očisti me.

Jezus, ti velikonočno Jagnje! daj vredno zavžiti te. Oh naj bi bil čist zadosti, stopiti med tvoje srečne gosti! Ljubi Jezus, jaz spoznam s ponižnim evangelskim stotnikom, ter rečem: „O Gospod, nisim vreden, da pod mojo streho greš; reci le besedo, in moja duša zdrava bo“.

O Jezus, v tebe vérjem in tebe ljubim. O Jezus, v tebe upam in tebe molim pravega živega Boga, Gospoda in Zveličarja. O pridi saj v duhu zdaj v moje serce prebivat, in v tvojem miru mi srečno daj počiti-

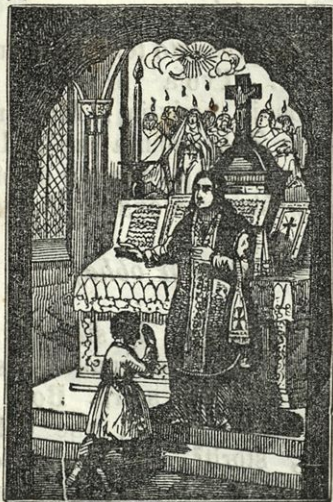

vat! O Jezus, živ in mertev
 naj bom tvoj, le bodi tudi ti,
 Zveličar moj!

Tvoje presveto telo mojo dušo
 oživljaj! Tvoja presveta kri
 dušo mojo omivljaj! Moč nar-
 svetejši Zakramenta me podpi-
 raj. Svetost njegova me olepšaj
 za nebeško svatovšno. Amen.

Po svetem obhajilu.

Hvala Bogu, da sim pri sv.
 maši bil, za vse gnade ki sim
 se njih deležen storil. Bog mi
 daj pravično živeti, vse dobro
 misliti, storiti, in želeti. Bodi
 z menoj, o Gospod, in poma-
 gaj mi povsod, ki živiš in kra-
 ljuješ z Bogom Očetom v edi-

nosti svetega Duha, Bog na vse večne čase. Amen.

Dokončanje svete maše.

V imenu Boga † Očeta, in Si†na, in svetega † Duha sveto mašo dokončam. Tebi se nebeški Oče, v roke dam. Blagoslovi me — požegnaj moje vse Bog Oče, Sin in sveti Duh; tri peršone, en sami Bog; katerem bodi čast in hvala zdaj in vekomaj. Amen.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, in njegova božja mati Marija; češeni vsi angeli, svetniki in svetnice božje. Amen.

Molitve

z a s p o v e d.

Juterna molitev spovedni dan.

Nebeški Oče! dal si mi dones silno imeniten dan doživeti. Ima biti dan ojestrega preiskanja mojega serca, zgrivanega obtoženja mojih grehov in resnične pokore, pa tudi dan sosebnega spoznanja tvojih gnad. Razsveti me z lučjo svojega svetega Duha, da mi bo mogoče, stan svojega serca ravno tako viditi, kakor je pred tvojimi vsegavedejočimi očmi razodet.

Kaj bi mi pomagalo, ako bi se iz lastne ljubezni ali iz skrivnega dopadenja nad grehom drugačega viditi hotel, kakor sim! — Ko se spomnim na tvojo vsegavedejočnost, svetost in pravico, bi strepetal pred tvojo velikostjo. Pa blagor mi! ker tudi vem iz nauka Jezusa, svojega edinorojenega Sina mojega Gospoda in Izveličarja, da si tudi milostliv Oče, ki zgrivanem odpusti. Naproti prideš moji zgrivani spovedi s blagimi besedami gnade: „Potolaži se, tvoji grehi so ti odpušeni!“ Nočeš, da bi se kdo pogubil; ampak, da bi se vsak grešnik spreobernal, in bi živel.

Oh! razveseli tudi mene do-

nes skoz sveti Zakrament pokore spet s to gnado. Vsliši zdihovanje, ponižnosti in vere za voljo Jezusa Kristusa, svojega Sina našega Gospoda in Izveličarja, ki s Tebo in svetim Duhom edin Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zveličavno premišlovanje duha pokore v sebi obuditi.

(Od častitljivega Očeta Janeza Kraseta.)

I Zgubljen sin je podoba grešnika, ki hišo Boga, svojega Očeta zapusti, da bi se vsemu razvuzdanju vdal. On gre izpred pričejočnosti božje in se odpove svoji pravici do otročnosti božje. Daleč zapravi v razvuzdanju vse darove nature in gnade, ktere mu je Bog dal.

To sim jez storil, ko sim Boga zapustil. Daleč sim šel izpred njegove pričejočnosti, in sim se njegovi vodbi spodmaknil. Vse zaklade gnade ino zasluženja, ktere sim dobil, sim zapravil! O kdo mi bo dal dosti solz, to zgubo objokati! Kak veliko rajtengo bo Bog od mene tirjal, ako mi njegova milost ne bo pomagala.

II. Premisli, o kristjan! preveliko revšino, v katero je zgubljeni sin prišel; kadar je vse blago zapravil, in je velika lakota nastopila, ktera ga je permorala, za svinskega pastirja v službo stopiti! Tako reven je bil, in tako ga je lakota vila, da bi bil še to rad jedel, kar se je svinjam dalo, pa še tega ni dobil.

Kako v živo je tukaj stan duše popisan, ki je svojega Boga zapustila! zakaj, ker obenega nebeškega tolažka nima; ker nje sveti Zakramenti več ne živijo, vzame službo

per hudem sovražniku, ki ji da svine pasit, namreč živinske strasti, kateri si v njegovi službi kročá. Ra-da bi se žlahtna duša z mesenimi sladi nasitila; pa to ne zamore nikdar; ker to ni njeni živež.

O joj britka zamenitev, o joj globoka revšina! človek, po božji podobni stvarjen, postane nespametni živini enak; se pase kakor ona, in se vala ko ona po blatu!

Kaj delaš, moja duša? Kaj išeš, kaj želiš? — Meniš, da te bodo take sramotne sladi nasitile? — Le živinska hrana so one; duša, ki zamore samega Boga spoznati, zamore le od samega Boga nasitena biti!

III. Ko je nesrečen zgubljeni sin vidil, kak reven de je njegov stan, se je k sebi nazaj povernil, in je zdiha joč djal: „Oh, koliko najemnikov je v hiši mojega očeta, ki imajo v obilo kruha, in jez moram tukaj od gladu vmreti! Na noge! moj sklep

je terden; zapustiti hočem to deželo, in poverniti se hočem k mojemu očetu nazaj. Reci mu hočem; Oče! grešil sim zoper nebesa ino zoper tebe, in več nisim vreden, tvoj sin imenovan biti; vzemime iz dobrote kakor enega najemnika!“ Rekel je, in hitro vstal, in se na pot podal.

Tako storijo nadloge, da se spet v sebe nazaj povernemo, Bog duše, ktere s križami objiše, tudi vselej s svojimi gnadami obiše. On raz-sveti njih um, gane njihovo voljo, jim pokaže globoko revšino, v katero greh perpelá, in jim govori v njihovi britkosti na serce: Poglej zdaj, kaj se pravi, mene raz-žaliti! Kaj si si perdobila, ko si mene zapustila? Kakšno veselje imaš zdaj od stvari? Ali si najšla kedaj veselje, kar si mene dobrega očeta zapustila? Ali se je spodobilo, da si za voljo tako sramotnih, tako kratkih in zaničljivih slad svojega Boga zapustila, se ne-

besam odpovedala, mojo gnado, in mir vesti zgubila? Poverni se nazaj moje dete! poverni se nazaj k svojemu Očetu! — In to stori tudi ti, o grešnik! po zgledu zgubljenega sina. Brez odlaška stopi na pot spreobrnjenja; zakaj drugači pojde gnada vmem, in sklep se bo ohladil. Bog, ki te dones kliče, te bo morde jutre ne več klical; gotovo pa se boš jutre težje spreobrnil, ko dones.

IV. Komaj oče zgubljenega sina od deleč zagleda, in mu že gre, od vsmiljenja ganjen, naproti, ga kušne ino objame, in mu ne dá časa, da bi se zgovarjal: ga zapové kmalo s novim oblačilam obleči, mu perstan na perst natakne, in vkaže, pitano tèle za veselo obed zaklati.

Tako Bog grešnika sprejme, ki se k pokori nazaj poverne. Mu pride naprot, in mu dá kušek miru; pozabi na njegove hudobije, ga spet v svojo gnado nazaj vzame, mu

napolni serce s sladkim troštom, in vsi sveti angeli se z njim veselijo.

Molitev.

O Bog dobrote in vsmiljenja! ki grešnike tako dobrotljivo sprejmeš, pogledi tukaj nar večiga izmed vsih pred tvojimi nogami, in vsmili se čez njega! Jez sim tisti zgubljen sin, ki je tvojo oče-no hišo zapustil, izpred tvoje pričejočnosti šel, tvoje ljubeznipolno opominovanje zaničeval, in tvoje dobrote grozno nehvaležno zapravljal. Čisto vbog sim zdaj, in v nar hujši sili zdihujem k Tebi! Obene brumne misli več nimam v glavi, obenega brumnega nagnjenja v sercu! V sramotni luži pogreznjen tečim, in

si ne morem iz nje pomagati, ako mi ne podaš svoje roke.

Oh, kam si prešel srečni čas, kterega sim v miru in prostosti božjih otrok preživel; v katerem sim sladko sapo paradiža v sebe sopil, kruh angelov vžival, in v znotranji molitvi ino svetem obhajilu preslajše tolažbe občutil! — Oh nikjer ga več ni — tistega časa! Moč divjih želj me je med živino dol potegnila, in tako išem zdaj, — oh tolikokrat — le sládi živine! — Hočem li večno v tej veliki revšini ječati? — Se nikdar iz te nesreče iztergati? Vedno sužen svojih strast biti? — Brez prenehanja ranjeno vest okolj nositi? — vedno sovražnik svo-

jega Boga biti ino v stanu pogubljenja živeti? — Oh, kak takšno življenje sovražim! obenega veselja ne morem več perminljivih stvaréh najti, ki mi resnično tolažbo obetajo, in moje serce z britkostmi polnijo! —

Vzdigni se tedaj, moja duša! zapusti to deželo prekletstva ino hudobije, zapusti tovaršijo nesnažnih živali, in podaj se spet k svojemu Bogu nazaj. Glej, že te kliče; glej že te čaka, in te v svoje očeno naročje objeti želi. Moli tedaj v duhu ponižnosti in z zgrevanim sercam:

Sveti pravični Bog, ako svoje serce in svoje življenje per luči tvoje postave spregledujem, prestopkov brez števila zagledam.

Grešnik — velik grešnik sim ;
 mnoge neumnosti, slabosti, pre-
 grehe in pogreški težijo mojo
 dušo. Svetá ino njegovih ne-
 čimernosti sim še ves poln, tvoje
 kraljestvo pa, in kar je edino
 potrebno, me še clo malo mika.
 Jez ljubim tebe, moja edina in
 nar vikši dobrota! še tako malo
 čez vse, da še celo kak mahin,
 časen dobiček, kako kratko ne-
 čimerno veselje velikrat od Tebe
 bolj cenim, tvoje svete zapovedi
 pa prelomim! Vsak dan storim,
 kar bi ne smel, in opustim, kar
 bi storiti moral. Jez govorim to-
 liko takega, kar je nepotrebno,
 zoper ljubezen in grešno, kar bi
 nikdar na jezik pravega kristjana
 priti ne smelo. Velikrat se za-

deržujem v svojih mislih per rečeh, na ktere bi nikdar misliti ne smel, in pozabim nasprot na to, kar bi mi vedno moralo v spominu biti, — pozabim na Tebe; o moj Bog! na tvojo vsegavedejočnost in dobroto, na tvojo sveto postavo in na moj namen in mojo dolžnost. Moje serce je polno nespametnih, nečimernih, večkrat nesramnih želj in sklepov, ktere bi še nar zvestejšemu perjatelju povedati ne smel! — ktere bi se sramoval pametnemu človeku obstati, ktere vživati je sramotno.

Grešnik sim — oh, še le strašen grešnik, in vender tako redko mislim na svoje prestopke. Moja laštna ljubezen, moj na-

puh, moja neskerbnost me der-
 žijo od resniga premišljovanja
 moje velike spačnosti nazaj, in
 mi zakrivajo brezna, na katerem
 stojim; da bi se mi vest ne izbu-
 dila, in me k pokori ne pergana-
 jala. In tako živim vedno v na-
 skrivni zastopnosti z grehom,
 in moje serce se brani, celo sra-
 motnost in spačnost takošne za-
 stopnosti zapopasti. Oh joj, gro-
 zno slepoto in nezvestobo! Kako
 se hočem poboljšati, ako v živo
 ne spoznam, kak pogubljev za
 me, in kako sramoten pred Te-
 bo, o Bog, je greh! Zatoraj
 se v veri k Tebi obernem, o
 Duh luči! razsveti moj temni um,
 in ogrej moje merzlo serce;
 reši me iz stana mlačnosti, zbudi

me iz smertnega spanja neskerbnosti, da pred Tebo, o Vsega-vedejoč! resnično svojo vest izprašam, svoje grehe spoznam in zgrivam, in se vender enkrat popolnoma poboljšam.

Hočem — moram se vender enkrat za vselaj, k Tebi, o moj Bog! spreobrniti. Oh, kolikrat sim že Zakrament pokore prejel, pa vselaj sim spet padel ali v stare grehe nazaj, ali še pa v nove in še večje. Tako še tedaj nikdar nisim imel pravega duha pokore: svojih slabih navad nisim iz korenine pokončal, s kratkoma — svetu in njegovemu slabemu poželenju nisim hotel slovesa dati, da bi Te iz cele duše ljubil, in Tebi samemu

služil. Toraj so bili moji slabi sklepi tako hitro pozabljeni ino prelomljeni; toraj sim bil premagan od nar manjše skušnjave, in sim se tako od leta do leta, od globočine do globočine v grešno življenje zakopal, tako da bi se mi po toljkih lažnjivih pokorah skoraj bati bilo, da se nikdar popolnoma spreobernil ne bom. Med vsem tem mi pa Ti — o neskončna dobrota! brezštevilne dobrote deliš, mi še zmeraj moje nevredno življenje puštiš, in milostljivo čakaš, da bi se jez spreobernil ino spoznal, kaj mi je v zveličanje.

Oh, kak sim vender zaničljiv in nehvaležen! Ali sim zaslužil kaj drugega, ko od Tebe zapu-

šen in zaveržen biti? Vsak trenk časa le od tvojega vsmiljenja živim, in Ti povračujem tvoje dobrote le z vednim razžalenjem. Vživam jih po lastni volji, kakor, da bi mi ne šlo enkrat rajtengo od njih dajati, — kakor da bi bile od mene samiga, ne pa od Tebe. Oh tako sim obrajtal nečimerno svet čez vikši dobroto, zemljo čez nebesa, čas čez večnost!

Kak dolgo o moj Bog! bo še nek tvoja poterpežljivost z meno terpela? Morde si ravno že svojo roko zoper mene vzdignil, morde je ta moja poslednja spoved, v kateri me še ko oče svariš, in mi ljubeznivo na serce govoriš! Vsmiljeni Oče! od zdaj Te

nočem več skušati, da bi bil za-
pušen od Tebe in bi oterpnil.
Nočem s silo tvoje sodbe na-se
klicati, in brez tvoje gnade tisti
večni noči naproti iti, v kateri se
nič več delati ne dá in kjer bo
vsak želel, kar je sejal. Dones bom
vstal, in pojdem z zgubljenim
sinom za vselaj v očetovo hišo
nazaj. Oh, da bi le tudi ravno
s tistimi občutleji grivenge in
žalosti in s poboljšanim srcem
pred Tebe, o Bog! prišel, tak
me boš gotovo ravno tako mi-
lostljivo sprejel. Podeli mi tedaj
gnado britke žalosti nad mojimi
hudobijami; daj, da svojo celo
revšino popolnoma spoznam; daj
da njeno korenino najdem, in jo
za vselaj pokončam! —

Po izprašovanju vesti.

O moj Bog, in moj Oče! grešil sim pred Tebo, in več nisim vreden, tvoj otrok imenovan biti; zakaj, nisim Te spoštoval ko svojega očeta; nisim Ti služil, ko svojemu Gospodu; vender, o Bog! zdihujem k Tebi: vzemi me še za svojega hlapca (deklo) in ravnaj z meno, kakor z enim svojih najemnikov. Poglej veliko britkost moje duše, da sim Tebe, svojo nar vikši in vse ljubezni vredno dobroto, razžalil, in Te zapustil! Vsmili se čez mene, o Bog dobrote in vmiljenja! in vzemi me še enkrat v svojo hišo! Daj mi kušek miru! Glej, terden je moj sklep, Te nikdar več zapustiti. — S stanovitno

zvestobo Ti hočem služiti do zadnega zdihleja svojega življenja, in vse svoje grehe s pravo pokoro popraviti.

Le tebe samega iše zdaj moje serce; vse, kar nisi Ti, nočem drugači, ko le po tvoji volji in za voljo Tebe ljubiti. Ta ljubezen me bo s Tvojo gnado varvala, da več v greh nazaj ne padem. Množi, Oče ljubezni! to ljubezen v meni, in daj, da me ničesar več, ne moja slabost, ne slab zgled svetá, ne pozemeljske težave in skušnjave, ne življenje, ne smert od tvoje ljubezni ne loči. Moje edino poželenje, moje veselje, moja tolažba naj bo le tvoja sveta volja, — tvoja sveta postava!

Molitev zgrivanja k Jezusu Kristusu.

(Po Lud. Blozju.)

In zdaj se obrnem k Tebi, o moj božji Izveličar Jezus Kristus! — k Tebi, — Ti perbežališe grešnikov, Ti zveličanje spokornikov, in te ponižno prosim za milost in odpušanje.

Oh, kako zelo sim Te skoz celo svoje življenje razžalil! Deval sim nehvaležnost na nehvaležnost, tvojo sladko gnado sim od sebe suval; oh, grehe sim kupičal na grehe! Groza, kako veliko je število mojih velikih pregreh! Vender, kaj je vse to proti obilnosti tvojega vsmiljenja! — Ti, o Jezus! si moje

zavupanje, Ti studenc vsega
 vsmiljenja, ki nobenega nesna-
 žnega, kateri k Njemu perbeží,
 od sebe ne pahne, ampak ga do
 čistega omije. Oh glej! jez pridem,
 skoz moje grehe pregloboko poni-
 žan, pridem k Tebi; ničesar ni-
 mam tvojim svetim očem poka-
 zati, ko težko butaro svojih gre-
 hov. Izveličar! Zdravnik! pred
 tvoje noge padem, in zdihujem
 po tvojem vsmiljenju; reši me,
 o moj Odrešenik, za voljo svo-
 jega imena — me reši! Terdno
 verjem, da ni tako velike in
 grozovitne pregrehe, da bi ne
 zamogla skoz zasluženje tvojega
 presvetega človeškega posta-
 jenja, življenja, terpljenja in
 tvoje smerti zbrisana biti.

Jezus, studenc našega izveličanja, in naše edino izveličanje, za popolno sbrisanje vsih mojih grehov Ti darujem — vse skrivnosti našega odrešenja, tvoje človeško postajenje ino rojstvo, tvoje življenje, terpljenje in tvojo smert. Tako tudi vse, kar Ti nad svojo prečastito materjo, Marijo divico, in nad vsakem tvojih ljubih svetnikov dopade.

O preblagi Jezus! tvoja pre-sveta nedolžnost naj bo per Očetu povračilo za moje velike dolge.

Zakrij moje pregrešno življenje s svojim zasluženjam. Naj bo moje življenje s tvojem sklenjeno, da bom skoz Tebe čist in pravičen.

Saj si še ravno tisti dobrot-

ljiv in vsmilen Bog, ki je col-
 narje in očitnike sprejemal, ki
 so se k Tebi spreobrnili. —
 Ali bi le meni to gnado odrekel?
 — O ta slaboverna misel naj bo
 daleč proč od mene! Tvoja mi-
 lost terpi vedno od vekomaj do
 vekomaj, in tvoja dobrota nima
 kraja. Ti si moje zavupanje, moj
 trošt, moja tolažba! Grehe od-
 pušati je tvoje nar večji veselje, in
 milost skazovati tvoja sladkost!
 Odpustil mi boš moje grehe, ka-
 kor si jih križavcom. Dodeli mi,
 o Premilostljivi! svojo božjo po-
 moč, da bom pred mašnikom,
 tvojim namestnikom, vse grehe
 od moje zadne dobro storjene spo-
 vedi zgrivano spoznal, se nje-
 goví očetovski vodbi voljno pod-

vergel, se njegovega opomin-
vanja zvesto deržal, in iz nje-
govih ust sladke besede slisal:
„Potolažen bodi, tvoji grehi so
ti odpušeni“. Amen.

Po spovedi.

Veselim se, o premilostljivi
Bog! tvoje dobrote, da se na
mojo revšino ogledaš. Naj sveti
tvoje obličje nad menó. — Kako
velika je dobrota, ktero tim ska-
žeš, ki se Te bojijo in na Tebe
zavupajo. Poveličan bodi Go-
spod, de mi je svojo prečudno
milost skazal; zakaj rekel sim v
svoji sili: „Zaveržen sim spred
tvojega obličja; — Ti si pa vsli-
šal mojega vpitja glas.“

O kako blaga je tvoja dobrota,

da grehe odpušaš, svetega Duha podeliš, in pravične pod perute svoje milosti zakrivaš. Oni bodo polni od blaga tvoje hiše; napa-jaš jih z nebeškimi sladkostmi, kakor z živo reko.

Gospod, moj Bog! veliki so tvoji čudeži; oznanovati jih ho-čem, da si ravno niso prešteti. Le svoje milosti ne odverni od mene, in tvoja dobrota in zve-stoba me naj vsikdar varjete. Veseliti se morajo in radovati vsi, ki po Tebi poprašujejo in tvoje izveličanje ljubijo; reči mo-rajó vedno: „Visoko češen bodi Gospod! zakaj jez sim vbog in reven, Gospod pa skerbí za me“. Ti si moj pomočnik in rešnik, moj Bog, ki se ne mudi s svojo

dobroto, zvestobo in pomočjo. Moje serce je perpravljeno, o Bog! da pôjem in hvalim; zakaj tvoja dobrota seže dalji ko nebesa, in tvoja resnica, kakor daleč oblaki gredó.

Ako se vležem, mislim na Te; ako se zbudim, govorim od Tebe; zakaj Tvoja desnica me derží, in moja duša na Tebi visi.

Vsmiljen in milostljiv je Gospod, poterpežljiv in poln dobrote. Ne ravna z nami po naših grehih, in nam ne povračuje po naših hudobijah. Kakor visoko so nebesa nad zemljo, gospoduje njegova gnada čez vse, ki se Ga bojé; kakor daleč je jutro od večera, tak daleč derží naše hudobije od nas. Kakor se oče vsmili

svojega otroka, se vsmili Gospod tistih, ki se Ga bojé. — Oče! tvoja milost me povelíčaj od vekomaj do vekomaj skoz tvojega Sina Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Večerna molitev spovedni dan.

O Bog! z otroško hvaležnostjo se vzdigne moje serce še enkrat k Tebi v tej mirni večerni uri — k Tebi, ki si gnad in milost bogat. Ti si mene, svojega zgrivane- nega otroka vnovič za voljo za- služenja Jezusovega svoje ljubezni zasvestil; jez sim se pa nasprot Tebi v vedno pokoršino zavezal. Poterdi moj sklep, po tvoji sveti volji ravnati, in povelíčaj me k rasti ino stanovitnosti v dobrem z nebeškim kruhom, po katerem moja duša koperni.

Prepustim se veselju otroka, ki je z nar boljšem očetom spravleno, in perčakam, da bom jutro per božji mizi, ko bo Jezus v mojem sercu prebivališe vzel, in se čisto z mojim duhom sklenil, moč k dobremu najdel, ktero toliko želim.

Požegnaj, Oče! moje počivanje, in iz-ženi iz mojega serca vsak ostanek grešnih vtiskov, da se s novem veseljem nad tvojo sveto postavo, z novo ljubeznijo do Tebe zbudim, in s tvojo gnado v sebi najdem, kar si sam dati ne morem, — glad in žejo po pravici, katerim si sladko nasitenje obljubil, in perpravil skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Molitve za sveto obhajilo.

Juturna molitev dan svetega obhajila.

Za prečastitliv dan si me to jutro zbudil, ljubi nebeški Oče! zakaj preljubeznjivo imam dones prepričan biti od tvoje ljubezni, ki Te je nagnila, da si svojega Edinorojenega za nas vse v smert dal. Dodeli mi svojo gnado, da vse svoje misli in občutleje na presveti ofer obernem, kterega uživam, da s Tistim v popolnomo združenje stopim, nad kterem Ti nar večji dopadajenje imaš. Obvari me pred vsim raz-

mišljenjem, de si globoko k sercu
vzamem, kakšna sreča da je,
per Jezusovi mizi za gôsta biti.

Božji Gospod ino Izveličar,
Jezus Kristus! izpolni nad meno
besedo ubljube: „Ako bo kdo
moj glas poslušal, in mi svoje
serce odperl, k temu bom pri-
šel in večerjo z njim deržal“. —
Vžitek tvojega svetega mesa in
kervi mi naj bo posvečen k po-
terdenju moje vere, k rasti po-
božnosti, k poterpežljivosti v
terpljenju, ino k zveličanemu u-
panju večnega življenja. Amen.

**Zveličavne misli pred svetim
Obhajilam.**

Ako hočemo Boga gledati, mo-
ramo čisto serce imeti, koliko več,
ako hočemo k njegovi mizi vzeti biti!

— Bodí čist, bodí ponižen in mirn, da bo Jezus per Tebi prebivati zamogel!

Kdor hoče Jezusa vživati, ne more zraven tudi sveta vživati, ampak mora svetu križan in vmorjen biti.

Ti dostikrat zdihuješ, kak hudo-bni so ljudje sedajnega časa. Prav! Ako išeš pomoč, se zoper njihove zvijače okovariti, presveto obhajilo je nar močnejša. To podeli per razmišlenosti posvetnih otrok — zbranje duha; per njihovi posvetnosti — povzdignjenje čes vse pozemeljsko; per njihovi neveri — poterdjenje v veri; per njihovi samopašnosti — pomnoženje ljubeshi do bližnega; per njihovi krivičnosti — potolaženje; per njihovem edinim hrepenjenju po časnim — nevmerjočnost. Kaj bi te tolažilo v zopernostih zdajniga časa? — Kar je perve kristjane tolažilo v

njihovih zopernostih — Gospodova miza. Naj dvomljivost, nejevera in neobčutljivost vse okoli nas na zemljo vklepa, nam se odpira boljši svet, zakaj mi stojimo na pragi nebeških vrat, koljkrat kolj na Gospodovim altarju Njega samega, kakor nar potrebniši živež našega duhovnega življenja, v naše serce sprejmemo.

Dvojin čas je v življenju vsakiga človeka nezrečeno imeniten: čas nastopijoče smerti: zakaj tu ima človek pred svojega sodnika stopiti; — in čas presvetega obhajila: zakaj tu hoče človek svojega sodnika per sebi na ostaj vzeti. Per sodbi razodene Jezus svojo pravico; per sv. obhajilu svojo preobilno ljubezin. Nar boljši perprava, pred božjega sodnika stopiti je — ga sprejeti v svetem obhajilu, kakor se spodobi. Vživaj tedaj ta preskrivni angeljski kruh s takšno perpravo, kakor da bi bila tvoja posledna popot-

nica! Vsak dan svetega obhajila ti naj bo dan, ktereга sam sebi odmerješ, da bi le za Jezusa in v Jezusu živel.

Resno kliče Bog v terplenju,
Sladko pa v razveselenju,
Glasno na skušnjave stezi,
Tiho zlo per božji mizi:

„Ljubiš, moj perjatel! Me?“

Oh, da bi tvoje serce
In življenje tvoje celo,
Reklo mu nasprot veselo:

„Veš, Gospod! da ljubim Te“.

Ko k božji mizi greš, se spomni, da je Gospod vsih gospodov tam pričejoč; zakaj, On je tam v resnici pričejoč, in vidi in pozna, kar je v sercu vsakega človeka.

(Sv. Krizostom.)

Občutleji pred sv. Obhajilam.

Jezus Kristus, Ti izveličanje svetá, Ti dober in zvest pastir moje duše! ki si rekel: „Jez sim živi kruh, Jez, ki sim

iz nebes prišel. Kdor bo od tega kruha jedel, bo vekomaj živel. Kruh, kterega bom Jez dal, je moje meso, kterega bom za življenje sveta dal. Resnično! Jez vam povem: Ako mesa človekovega Sina ne bote jedli, in njegove kervi ne bote pili, ne bote imeli življenja v sebi. Kdor pa moje meso jé, in mojo kri pije, ima večno življenje, in Jez ga bom zbudil sodni dan. — On bo v Meni ostal, in Jez v njem“. — Glej, ljubezni poln Izveličar! jez pridem zdaj k Tebi, in Te vse ponižno prosim, stori me skoz živo vero vrednega gôsta

per tej nebeški večerji: pelji me k živemu izvirku življenja, in pasi me, svojo vbogo ovčico: pokrepčaj mojo dušo, in vodi me po pravi stezi za voljo svojega imena. Oh, Ti pravi, sladki nebeški kruh! obudi v meni duhovni glad ino žejo, da po Tebi kopernim, kakor jelen koperni po hladni vodi.

Pred vsemi rečmi mi pa daj skoz svojega svetega duha pravo, perserčno grevengo nad mojimi grehi, in obleci mi pravo, svatovsko oblačilo tvoje pravice, da ne bom nevreden gôst. Daj mi ponižno, spravno serce, izženi iz moje duše vso britkobo ino sovražtvo, in zasadi nasprot v moje serce ljubezen in vsmi-

ljenje, dež bom vse ljudi v Tebi ljubil. Jezus, Ti pravo veliko-nočno jagne! daj da Tvoje meso jem, in Tvojo kri pijem v solzah grevenge nad gnusobo moje duše. Oh, očisti me, Ti narvikši čistost! da Te v čisto snažno serce sprejmem.

Gospod, moj Bog, saj si sam rekel: „Močnim ino zdravim ni potreba zdravnika, ampak le slabim in bolnim“. Oh! jez sim bolan in slab: bodi toraj zdravnik moje duše; pokrepčaj me, moj Izveličar, in odvzemi mi grehe, s kterimi sim tako hudo obložen; spravi od mene proč to težko butaro.

Oh, Prevsmljeni! iši me zgubljenega, očisti me nečednega,

razsveti me slepega, obogati me vbogega. — Jezus, Ti ženin moje duše! odpeli me proč od mene, vzemi me k Sebi; daj, de vmerjem v sebi, in živim v Tebi; v Tebi sim pravičen, v sebi sim zgol pregreha; v Tebi sim zveličan, v sebi sim zgol poguba.

Oh, pridi k meni, Ti nebeški ženin! pridi, peljati Te hočem v znotrajni hram svojege serca; tu Te hočem ljubiti, hvaliti in moliti. Olepšaj me s tvojimi čednostmi, napolni moje serce s svojo gnado, s svojim svetem Duhom, s svojo ljubeznijo, s svojo krotkostjo, s svojo ponižnostjo, s svojo poterpežljivostjo. — O Ti sladki kruh živ-

ljenja! nasiti me k večnemu življenju, da nič več ne bom lačen, nič več žejen; Ti me čisto nasitiš; Ti si moje vse; ostani vekomaj v meni, in naj tudi jez v Tebi vekomaj ostanem, kakor si Sam rekel: „Kdor moje meso je in mojo kri pije, ostane v Meni, in Jes v njem, in obudil ga bom sodni dan“. Amen.

Pred prejetjem sv. Hostje.

Vsegamogočni Bog se vsmili čez me; mi odpusti moje grehe, in me perpelji k večnemu življenju! Amen.

Vsegamogočni in vsmiljeni Bog mi podeli svojo milost in

popolnomo odvezo in odpušarje
mojih grehov! Amen.

Poglej! Jagnje božje, ki od-
jemlje grehe sveta!

O Gospod, jez nisim vreden,
da greš pod mojo streho, am-
pak reci le eno besedo, in zdrava
bode moja duša.

Zahvala po sv. Obhajilu.

O preprijazni, ljubezni poln
Jezus! zahvalim se Ti iz celega
serca, da si me s prežlahtno
hrano tvojega svetega Telesa
in s predrago pijačo svoje kervi
oblagodaryl.

Oh, kdo sim jez, de si me
nevrednega tako visoko povzdig-
nil, da sim jedel per tvoji misi?
— Zahvalim se Ti za vso tvojo

ljubezen in zvestobo, za tvoje
 človeško postajenje, za tvoj
 evangelji, za tvoje smertno voj-
 skovanje in kervavi put, za za-
 ničovanje in osramotenje, za
 tvoje bolečo gajžlanje in kro-
 nanje; zahvalim se Ti za tvoje
 bolečine, za vse tvoje rane in
 solze, za tvoj strah in zdihtovanje,
 za tvoje križanje in tvojo bitko
 smert; — zahvalim se Ti za vse
 Tvoje dobrote, ktere si mi s
 tem perdobil: za dopolnjenje po-
 stave, za odpušanje grehov, za
 popolnomo zadostenje in popla-
 čanje vsih mojih dolgov in hu-
 dobij, za spravo per tvojem ne-
 beškem Očetu, za perdobleno
 in darovano pravico, za posve-
 čenje skoz svetega duha, za

večno življenje; za vero, skoz katero si me vseh svojih dobrot deležnega storil, in skoz predrago zastavo Tvojega Telesa in kervi v svetem Zakramentu zasvestil.

Daj mi gnado, da na tvojo veliko ljubezen nikdar ne pozabim. — Tvoje Telo in Tvoja kri, ta božji živež, naj požegna in posveti moje telo in mojo dušo, in me naj prevarje pred vsakem grehom. — Oh moj Odrešenik in Izveličar! živi Ti v meni in daj, da tudi jez v Tebi živim; pokončaj v mojem sercu vsako spačnost, obderži in posedi ga le Ti sam za prebivališče za Tebe samiga.

Ociraj mojo dušo z duhovnem

cirom, z nebeško lepoto, z živo vero, z močnem zaupanjem, z gorečo ljubeznijo, s ponižnostjo in poterpežljivostjo, s skrotkostjo in pobožnostjo, z vročem poželenjem po Tebi samim, da vedno s Tebo v družbi останem naj si jém ali pijem, spim ali bedím, živim ali vmerjem, de Ti per meni in v meni, in jez per Tebi večno останem, vselaj s Tebo jém in pijem, od Tebe govorim in prepevam, in brez prenehanja na Tebe mislim, de v tej veri zaspim in se sodni dan veselo sprebudim in v večno veselje pridem, kterega si mi perdobil per svojem in mojem Bogu in Očetu v nebesah! Amen,

*Večerna molitev dan svetega
Obhajila.*

Vso hvalo, ktero sim Ti dones o Jezus! per sveti mizi dal, želim zdaj s hvaležnostjo ponoviti. Pa same besede še niso zahvala. Tvojo voljo izpolniti, Tebe vbogati, svojo lastno ljubezen pokončati, to se pravi, se Ti v resnici zahvaliti. In to Ti zdaj vnovič obljubim. Naj ostanem vedno v tvoji ljubezni! Naj ne pazabim nikdar ljubezni, ktero si mi dones izkazal. Bodi vedno v mojem sercu, v kterega greha več ne pustim. Oh, naj od zdaj tako živim, de v resnici lahko porečem: Ne živim več jez, — Jezus živi v meni,

Tvoje današno združenje z meno mi je zastava večnega življenja. Blagor mi! per Tebi bom tam na večno, kjer boš Ti vedno sonce izvoljenih.

• Zdaj se podam k pokoju: pa moje serce bedí kakor po dné in se veseli v Tebi, mojem Izve-
ličarju. Amen.

Sv. Roženkranc v počešenje presvetega De- tinstva Jezusovega.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.
Čast bodi Bogu Očetu . . .

Oče naš . . .

Češena si Maria . . . tvojega
telesa Jezus, kateri nam
oživi pravo vero.

Češena . . . kateri nam dá
pravo upanje.

Češena . . . kateri nam užge
priserčno ljubezen.

Čast bodi Bogu . . .

Oče naš . . .

Pred prvim odstavkom.

Usmiljeni Bog! poglej vunder z očetno ljubeznijo na majhine rahle otroke, katere si skoz sveti kerst očistil, in sebi za prijetno prebivališče pripravil. Prosimo te skoz Jezusa Kristusa tvojega Sina, kateri se je ponižal, ko slab otrok med ljudi priti, da male pod svojo očetno varstvo vzameš, in jim gnado podeliš, da bojo v sveti veri dobro podučeni, v svetih čednostih in božjem strahu izrejeni, in po zgledu Jezusovem na gnadi ino modrosti vedno rastejo. To

gnado pridobiti, molimo prvi odstavek svetega roženkranca.

Češena Maria . . . tvojega telesa Jezus, katerega si Devica od svetega Duha spočela (10 krat).

Čast bodi . . .

Oče naš . . .

Pred drugim odstavkom.

Usmiljeni Bog! priporočimo ti tudi večí mladost. Skoz Jezusa tvojega božjega Sina, kateri je leta svoje mladosti v hiši svojega rednika v tihí samoti in izpolnjevanju vsih čednost doprinesel, te prosimo, da boš vodnik in varh te neprevidne starosti, da se v veri in čednosti čedalje bolj uterdijo, v

tvoje veselje in tolažbo tvoje cerkve rastejo, ter podpora svojih starišev in zgled pobožnih gorečih kristjanov bodo. To gnado zadobiti, molimo drugi odstavek sv. roženkranca.

Češena Maria . . . katerega si Devica v obiskovanje Elizabete nosila (10 krat)
Čast bodi . . .
Oče naš . . .

Pred tretjem odstavkom.

O predobrotljivi Bog! Ti veš v kolikih nevarnostih se dan današni mnogoteri mladih ljudi znajdejo, in koliko vojsko imajo, ako hočejo stanovitni v veri ostati in svojo čistost neoskrnjeno ohraniti; tudi se mnogi

od zapeljivosti oslepiti dajo, in nar lepši leta svoje mladosti sramotno popačijo. **O** derži jih nazaj, ne pusti, da bi tako slepo svoji pogubi naprot tekli! **Pro-**simo **Te** skoz sveto detinstvo **Jezusa**, skoz nebeško nedolžnost in **Božje** čednosti njegove mladosti in skoz ljubezen, ki **Ga** je nagnila, ubogo dete postati in ljudi iz pogube rešiti; o spravi vender tiste, ki so se zmotili, zopet na pravo stezo nazaj! **Poterdi** v svoji gnadi vse, ki so v nevarnosti, se zapeljati dati; napolni jih z svojo sveto ljubeznijo, da jih ničesar ne bo moglo od **Tebe** ločiti. **To** gnado zadobiti, molimo tretji odstavek sv. roženkranca;

Češena Maria . . . k a t e r e g a
 si D e v i c a r o d i l a , (1 0 k r a t) .
 Č a s t b o d i . . .
 O č e n a š . . .

Pred šterttem odstavkom.

O Bog, tvoja narmodrejši
 previdnost je vsakemu človeku
 od vekomaj pot odmenila, po
 katerem ima svoj namen, večno
 zveličanje doseči. Koljko je te-
 daj na tem ležeče, da si mla-
 dost svoj stan po tvoji sveti volji
 izvoli! O zares, iz tega izhaja
 nje časna in večna sreča. —
 Razsveti jo vender z svojo Bo-
 žjo lučjo, da svoj poklic spo-
 zna; poterdi pa tudi in vižaj
 nje voljo da se ne da zapeljati
 pri izvolitvi od strast, lakomno-

sti in napuha, temuč da se s terdnem sklepom tvojemu Božjemu klicanju vdá. Prosimo Te za to gnado skoz Jezusa tvojega ljubega Sina, kateri je le na ta svet prišel, da bi tvojo voljo dopolnil. To imenitno gnado za mladost zadobiti, molimo šterti odstavek s. roženkranca: Češena Marija . . . katerega si Devica v tempeljnu darovala (10 krat).

Pred pètem ostavkom.

O Bog! Ti oče vsih ljudi! Kako hitro bi se vera in Božji strah in vse keršanske čednosti med mladostjo lepo razcvetele ko bi vsi stariši, in vsi, katerim je mladost izročena, svoje dol-

žnosti prav spoznali; in jih z veliko skerbjo izpolnovali! Zato Te prosimo in zarotimo iz ljubezni do tih malih, do te ljube mladosti, da vsim starišam, učenicam in oskerbnikom gnado dodeliš, narsvetejšo njih dolžnost z vso gorečnostjo izpolnovati, in ljubo mladost, katero si njih rokam izročil, tudi za Te izrediti. Poglej Oče! Božje Dete, Jezusa, nad katerem imaš narveče dopadenje; glej na zasluženje deviške Matere tega ljubega Sina, in njegovega pobožnega rednika; daj da vsi otroci Božjega Deteta Jezusa, in vsi stariši lep zgled Marije in Jožefa, posnemajo. Jim to

gnado pridobiti, molimo peti odstavek sv. roženkranca:

Cešena Marija . . . katerega si v tempelnu našla (10 krat).

Čast bodi Bogu . . .

Litanije

od Božjega Deteta Jezusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Dete Jezus, sliši nas!

Dete Jezus, vsliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni
Bog!

Sin, vsega sveta rešnji Bog

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Dete Jezus, Ti Sin živega

Boga,

Dete Jezus, Ti Edinorojeni

Očeta,

Usmili se nas!

Dete Jezus, pravi Bog od
 pravega Boga,
 Dete Jezus, popolnoma po-
 doba svojega Očeta,
 Dete Jezus, enega bitja z
 Očetom,
 Dete Jezus, večni, vsega-
 mogočni Bog,
 Dete Jezus, oče vsih časov,
 Dete Jezus, Beseda Očeta,
 po kateri je vse storjeno,
 kar je storjenega,
 Dete Jezus, Ti stvarnik člo-
 veka,
 Dete Jezus, od začetka za
 odrešenika obljubjeno,
 Dete Jezus, edino upanje
 grešnih otrok Adamovih,
 Dete Jezus, sin patriarhov,

Usmili se nas!

Dete Jezus, poželjenje vsih
 pravičnih,
 Dete Jezus, pričakovanje
 vsih narodov,
 Dete Jezus, od prerokov
 napovedano,
 Dete Jezus, od verhangela
 Gabrijela naznanjeno,
 Dete Jezus, od svetega Duha
 spočeto,
 Dete Jezus, od Marie Device
 v Betlehenskem hlevu rojen
 Dete Jezus, katerega rojstvo je
 nebesa z veseljem napolnilo,
 Dete Jezus, katerega rojstvo
 je mir prineslo vsim, ki
 so dobre, svete volje,
 Dete Jezus, katerega molit
 je zvezda modre iz Jutro-
 vega pripeljala,

Usmili se nas!

Dete Jezus, od pastircev in
 modrih moljeno,
 Dete Jezus, ki si že o svojem
 rojstvu kači glavo sterl,
 Dete Jezus, ki si že o svojem
 obrezovanju, kri za člove-
 ka prelil,
 Dete Jezus, ki si ime prejel,
 ki je čez vse imena,
 Dete Jezus, v tepelnu da-
 rovan,
 Dete Jezus, od Herodeža
 za smert iskan,
 Dete Jezus, na begu iz svo-
 jega kraja,
 Dete Jezus, Svojim staršem
 pokorn,
 Dete Jezus, Ti čast in vese-
 lje Svoje deviške matere,

usmili se nas!

Dete Jezus, ki si hotel der-
žan biti sin vbogega roko-
delca,

Dete Jezus, ki si na modrosti
in gnadi pred Bogom in
ljudmi rastel,

Dete Jezus, nad katerem je
nebeški Oče svoje dopa-
denje imel,

Dete Jezus, Ti kralj miru,

Dete Jezus, Ti poravnavec
zaveze med Bogom in člo-
vekom,

Dete Jezus, Ti luč in razsvet-
ljenje nevernikam,

Dete Jezus, Ti prijatelj otrok,

Dete Jezus, Ti veselje po-
božnih serc,

Dete Jezus, Ti modrost maj-
hinih,

Usmili se nas!

Dete Jezus, Ti pridgar v jas-
licah,

Dete Jezus, Ti kralj na terdi
slami,

Dete Jezus, močen v slabosti,

Dete Jezus, velik v nizkôti,

Dete Jezus, bogat v ubožtvi,

Dete Jezus, krotek v prega-
njanju,

Dete Jezus, poterpežliv v
terplenju,

Dete Jezus, poln ljubezni,

Dete Jezus, poln dobrote in
milost,

Dete Jezus, počešenja nar
vredniši,

Dete Jezus, ljubezni nar
vredniši,

Bodi nam milostljiv, — zanesi
nam o Božje Dete Jezus!

Usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, — usliši nas
o Božje Dete Jezus!

Bodi nam milostljiv, — reši nas
o Božje Dete Jezus!

Od jarma sužnosti vbogih
otrok Adamovih,

Od sužnosti satana,

Od zapeljivosti sveta,

Od poželenja mesa,

Od napuha življenja,

Od slepote duha,

Od vse volje grešiti,

Od sovražtva in ogrenjenja
serca,

Od terdoserčnosti do bliž-
njega,

Od vsih grehov,

Po svojem večnem rojstvu od

Očeta,

Reši nas, o Božje Dete Jezus!

Po svojem človeškem rojstvu
 iz Marie Device,
 Po svojem terplenju v hlevi
 Betlehemske,
 Po svojem bolečem obrezo-
 vanju,
 Po svojem narglobéjem poni-
 žanju do podobe hlapca,
 Po svojem častitem razgla-
 šenju,
 Po svojem darovanji v tem-
 pelnu,
 Po svojem nedolžnem obna-
 šanju med ljudmi,
 Po svojem vsebožjem življenju,
 Po svojem ubožtvu,
 Po svojej stanovitnej poter-
 pežljivosti,
 Po vsih britkostih v svojej
 mladosti,

Reši nas, o Božje Dete Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta
odjemlješ, — zanesi nam, o
Božje Dete Jezus!

Jagnje Božje, — usliši nas, o
Božje Dete Jezus!

Jagnje Božje, — usmili se nas,
o Božje Dete Jezus!

Dete Jezus! sliši nas!

Dete Jezus! usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Molitev.

Preljubi Jezus! Ti si se po-
nižal, iz ljubezni do nas, člo-
veško naturo na se vzeti, in
svetlobo Svoje Božje nature pod
podebo ubogega in slabega de-
teta zakriti. O kako velik in

ljubeznjiv si Ti v Svojem ponižanju! O kako draga Ti mora ljuba mladina biti, da si hotel njej enak postati! Z popolnoma zaupanjem se tedaj zberemo pri Tvojih jasliah, in Te prosimo, de iz tega gnadljivega trona pogledaš z Božjem usmiljenjem na vse tiste, ktere Ti toljko pri-serčno priporočimo. Varji jih pred zapeljivostjo! ohrani in potrdi jih v dobrem; bodi jim svetovavec, varh in zveličar! Podeli nam vsim, ki Te ko ubogega deteta na zemlji molimo, gnado, da Te enkrat v Tvoji visokosti in veličastvi v nebesih gledamo; ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in svetim Duhom, vekomaj. Amen.

(Andaht v čast presvetemu Detinstvu našega Odrešenika je človeškemu sercu kaj primerjena! Razsvetljeni Ludovik Granaščan pravi: „Med skrivnostmi življenja našega Božjega Odrešenika je tista, ki njegovo sveto rojstvo in detinstvo obseže, pobožnim dušam čez vse sladka in blaga; v resnici, iz vsih Božjih skrivnost ni nobena prijetniši, nobena ne perpeljá k večí pobožnosti, nobena ne obudí toliko visokega občudovanja, nobena ni toliko polna vsakoverstnih in zveličavnih naukov, ko ta“. Opravljaj torej to andaht polno gnad o božiču s sercam zaupanja polnim; pa tudi o drugih časih jo lahko opraviš, in v velik tolažek in prid ti bo. — Lahko si jo v devet dni zapored razdeliš, tako, de vsaki dan eno tih duhovnih ur opraviš, — in imaš po razglasu sv. Očeta Pia VII. od 12. augusta 1815 za vsaki

dan 300 dni odpustka, če poverh še pa sveta Zakramenta pokore in Rešnega telesa vredno prejmeš, pa popolni odpustik, ki ga tudi lahko dušam v vicah v prid oberneš. — Tudi ni potreba, da ravno te molitve moliš, kakor so tukje postavljene; zadosti je, de si andaht skoz 9 dni detinstvu Jezusovemu v čast napraviš, in boš dodeljenih odpustkov deléžin.

Sveti križevi pot.

Začni, prosimo, o Gospod,
s svojim Duhom naše djanja, in
spremljaj jih s svojo pomočjo,
da se vse naše molitve, in dela
s Tebo začnó, in s Tebo za-
čete v Tebi končajo. Skoz Je-
zusa Kristusa, Gospoda našega.
Amen.

Vsi pobožno premišlujmo

Križev pot zveličarja

Svoje grehe obžalujmo

Z njimi križali smo Ga.

Darovanje.

Sprejmi, o presveta Trojica
to sveto opravilo v svojo nar-

vikši čast in hvalo, v zahvalo za neizrečeno dobroto mojega odrešenja skoz britko terpljenje in smert Jezusa Kristusa, v odpušanje mojih grehov, ki jih iz globočine svojega serca zgrevam, ker sim Tebe, svojo narvikši dobroto z njimi razžalil; v izbrisanje zasluženih štrafeng; za žive in mertve, prijatle in znance. Daj da dosežem odpustke, ki so od sv. cerkve za obiskovanje svetega križevega pota dodeleni.

Omehčaj in rani, o Kristus Jezus, moje terdo serce, da žalujem nad Tvojimi britkostmi, Te vendar enkrat začnem popolnoma ljubiti, in se za vselej s Tebo sklénem,

O visoko žegnana, v žalost utopljena Mati mojega Zveličarja, Marija! ki od svojega ljubega Sina v terpenju in smerti nisi odstopila; ki si meč smertnih bolečin globoko občutila, posebno tačas, ko je s križom obložen bil iz mesta pelján, ko si ga na križi v velikih bolečinah visiti vidila, in ko si ga v svoje naročje mertvega sprejela: o daj se mi tih grozovitnih bolečin vdeležiti, da tudi v pomilovanju občutim Kristusovo terpenje in smert. Naj se Tebi pridružim, in ga s Tebo spremljam na kervavem potu od Pilatužove hiše na goro Kalvarjo, in noter do groba, da si globoko k sercu vzamem nevsmiljene martre in

britko smert, ki jo je prestal za mene ubogega grešnika. Amen.

Naši grehi obsodijo

H križu Božjega Sinú:

Če krivični te dolžijo,

Poglej mirno k Jezusu.

Pervi Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo Te, Kristus, in Te hvalimo,

R. Ker si skoz svoj križ svet odrešil.

Premisli pri tem štacionu, kako je Kristus, sodnik živih in mrtvih, krotko in pohlevno obsojenje k smerti za tebe prevzel, da bi zaslužen obsojenje k večnemu pogubljenju od tebe odvern timer. — Uči se tukej od svojega Božjega Mojstra krivo so-

jenje in terpenje mirno prenašati, sramuj se svoje nevolje, ter zdihni k Jezusu:

O Jezus, v smert križa po krivem obsojen, ki si s svojo ponižnostjo in poterpežljivostjo starega sovražnika, napuh, prečudno razdjal, in nas njegovega trinoštva in obsojenja k večni smerti milostljivo rešil: prosimo, dodeli nam, da si globoko k sercu vzamemo, kar si za nas prestal, in krivo dolženje in vse zopernosti poterpežljivo prenašamo, ter od sodbi zaslišati zaslužimo: **Pridite izvoljeni v moje kraljestvo. Amen.**

Oče naš . . . Češena Marija . . .

Čast bodi Bogu Očetu . . .

Vsmili se nas, o Gospod,
Vsmili se nas!

Jezus težek križ objame,
Za nas krotek nese ga:
Vzemi križ na svoje rame,
Nosi ga vsled Jezusa.

Drugi Štacion.

*Jezus vzame križ na svoje
rame.*

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli z hvaležnem sercam,
kako je Kristus, nedolžno Ja-
gne Božje voljno križ sprejel, z
njim pa tvoje in celega sveta
grehe si naložil, vse naše bo-
lezni in bolečine nosil (Izaia
53.). Ali se boš še branil, sla-
dek jarm in lahko butaro nje-
govih naukov in zapoved na se

vzeti? Oh obljudi se vendar enkrat v njegovo službo in hojo za njim, ter reci:

O Jezus! kateri si iz pokoršine, do svojega Očeta naše meso na se vzel, in si s križom obložen kakor pravi Irzek pred nami šel: dodeli milostljivo, da bomo iz poželjenja, Tvoj sveti zgled posnemati, radi jarm tvoje postave in križ svete spokornosti na se vzeli, in za stano-
vitno do smerti nosili. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .
Čast bodi Bogu Očetu . . .
Vsmili se . . .

Križa prevelika péza

Jezusa clo oslabí,

Naših grehov strašna teža

Ga na terde tla tiší,

Tretji Štacion.

*Jezus prvokrat pod križom
pade.*

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, kako težka je péza tvojih grehov, pod katero je On padel, ki vse reči z besedo svoje moči nosi. Spoznaj zgrevano, kako veliko krat, in kako hudo si pred njim grešil, in mu tako težo križa pomnožil. Skleni terdno, od te hudobije odstopiti, in prosi:

O moj Jezus, kateri si s svojim padcom pod težkem križom grešni svet od padca vzdignil: dodeli nam pomoč Svojih gnad, da brez spotiké po poti tvojih

zapoved tečemo, in se padca
večne smerti rešimo. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Kaj tvoj greh Mariji stori

Ino Jezusu, poglej!

Po vrednosti ga pokori,

Mu slovo za vselej daj.

Šterti Štacion.

Jezus sreča svojo Mater.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, kaj je to dvoje serc
občutilo, sosebno pa Materno,
ko je Jezus, ves kervav, s ter-
njem kronan in pa s težkem kri-
žom obložen ji pred oči prišel.
O zares bi bilo tvoje serce bolj

terdo od kamena, ako te ta pogled ne omehča. Prosi vsega-mogočnega Jezusa, da ti tvoje terdo serce odvzame, ter ti mehkega, vsmiljenega da:

O Gospod Jezus Kristus, ki si hotel, da je meč svetega pomilovanja tvoje presladko serce in pa tvoje presvete Matere prebódel, ko te je na tvojem križovem potu srečala, prosimo, dodeli nam, da tudi mnoge solze pomilovanja iz notrajnega nagiba svete ljubezni prelivamo, in zvesto pomoč od Tebe in tvoje vsmiljene Matere v vsih zopernostih dosežemo. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi, Bogu Očeta . . .

Vsmili se . . .

Šimon mora križ nositi,
 Jezus nima več moči,
 Hočmo k Njem v nebesa priti,
 Voljno nos'mo križ tud mi.

Peti Štacion.

*Šimon pomaga Jezusu križ
 nositi.*

Ź. Molimo Te . . .

Premisli, kako so mogli Šimona persiliti, da je Jezusu pomagal križ nositi. Oh kako veliko bi bilo njegovo zasluženje, ako bi bil to radovoljno storil! Kako pa kaj ti križ s Kristusom nosiš? Oh kedaj boš enkrat sam sebi odmerl, da boš nečimerno čast pri ljudeh zaničoval, in križ z obema rokama

objel? Kedaj se boš za Kristusom na goro Kalvario podal, in njegovo zaničovanje za večno čast rad na se vzel? Padi pred Njega, in reci:

O Gospod Jezus Kristus, kralj večne časti, ki sicer z besedo svoje moči vse nosiš, in si vendar na težavnem križovem potu tako oslabel, da si Šimona v pomoč vzeti hotel pa tudi nas povabil, Tvoj križ objeti: dodeli nam na našo ponižno prošnjo, da na težavnem potu križa skoz čast in nečast, skoz sramotnost in dobro ime za Tebo, ko svojim mojstrom stanovitno hodimo, in zaželeno plačilo po tvoji obljubi dosežemo. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Cast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Glej Veroniki se vsmili,

Da mu potni pert poda:

Človek, v svojih bratov sili

Troštaj in tolaži ga.

Šesti Štacion.

*Veronika Jezusu potni pert
poda.*

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, kako žlahtno podobo je Kristus Veroniki in nam vsim podal, da naj zmeraj na-nj gledamo, in se po njem ravnamo. Kako nerad pa ti gledaš na to sveto podobo! Kdaj boš enkrat za vselej svoje oči od nečimurnost tega sveta odvernili? Prosi za to gnado in reci:

O Jezus, Ti podoba večnega
 Očeta in svetloba njegovega ve-
 ličastva; ki si nam na potnim
 pertu, kterega Ti je pobožna
 Veronika podala, zapustil po-
 dobo svojega narsvetejšega o-
 braza, kterega angeli gledati
 poželjujejo: dodeli nam pomoč
 Svoje gnade, da na tem sveti
 pred tvojem obličjem, kakor
 pred svojim zgledom hodimo,
 da Te tam v večnem življenji
 v tvoji svetlobi gledamo, v ve-
 selji ljubimo, in popolnoma po-
 sedemo. Amen.

Oče naš . . . Češena. . .

Čast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Jezus spet pod križom pade,
 Ovbe grešnik, vzdigni ga,
 Opusti hude navade,
 Z njimi mečeš Jezusa.

Sedmi Štacion.

Jezus drugič pod križom pade.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, kako On, vsegamo-
 gočni že spet pod težkem kri-
 žom pade. Vzel je podobo
 hlapca na se, in je bil najden
 ko človek, nam v vsem enak,
 razun v grehu. Odpové se svo-
 ji vsegamogočnosti, in ves slab
 postane, slabega odrešiti. O de
 bi ti vendar njegovo neskončno
 milost do tebe spoznal, in se
 napuhu odpovedal, ki te v slabe
 navade nazaj meče, sad njego-

vega zaslužnja v tebi zatira
in mu terpenje ponavlja. Pro-
si za tebe ponižanega Jezusa
za dar svete ponižnosti:

O Jezus, kralj večne časti,
Ti večna lepota in studenc vse
lepote, za mene, pa ko čer-
vič v prah pomandran: daj mi
vendar spoznati, da sim prah
in pepel, grešnik, že zdavnej
peklu zapadel, da se učim od
Tebe krotek in ponižen biti,
tako pa mir serca in enkrat
krono časti zadobiti. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Brumne žene zdaj tolaži,

Ki čez njega jočejo,

Le pregreho prav sovraži,

Tudi tebe troštal bo,

Osmi Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene

Ÿ. Molimo To . . .

Premisli, koliko krat se brez vsega sadu jočeš, zavolj smerti kekega prijatla, zavolj zgube časnega blaga, zavolj kekega osramotenja ali kaj enakega; malokdaj pa, ali more biti nikolj ne zavolj svojih velikih in mnogih grehov, ali zavolj britkega terplenja, ki ga je Kristus za tebe prestal. Oh prosi ga za gnado svetih solz:

O nardobrotlivši Jezus, Ti tolažba žalostnih in pribežališe stiskanih; ki si milostljivo Jeruzalemske hčere, ki so tvoje

martre objokovale, tolažil, in jih tudi k zveličavnim solzam opominal: prosimo Te, da nam studence solz podeliš, s kterimi si sramotne madeže svojih grehov izmijemo, pa tudi Tvoje britko terpljenje in revšino svojega bližnega v ljubezni omilujemo. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Oh že spet moj Jezus ljubi

Tam leži na terdih tléh,

Vendar grešnik mu obljubi,

Zapustit' hudoben gréh.

Deveti Štacion.

Jezus tretjič pod križom pade.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, da s hudobnem množenjem svojih grehov težo križa Kristusovega povekšuješ; zakaj On sam se potožuje v Psalmu (128): Grešniki so na mojem herbtu kovali; svoje hudobije so dolgo opravljali. — O glej, ti si dolžnik, in nedolžni Sin večnega Očeta mora tvoj grozen dolg plačevati. Verzi se pred njega rekoč:

O vsegamogočni Jezus; Ti véš, da pod težo tolikih zopernost in zalezovanja hudobnega sovražnika zavolj človeške slabosti ne moremo obstati: pro-

simo Te, da nam skoz težave,
v katerih si s težkem križom šel
na goro Kalvarijo, pomoč v
naših težavah tega življenja po-
deliš, tamkje nas pa na goro
svoje časti srečno pripeljaš.
Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Križ do kraja je prinesel,

Ga v sramoto slečejo,

Grešnik, alj ne boš se tresil?

Glej, kaj grehi storijo.

Deseti Štacion.

*Jezusa slečejo, in z žolčom
napajajo.*

Premisli, kako neusmiljeno so
ti grozovitni ljudje z Jezusom
ravnali; pa tudi prevdari, kako

terd in nevsmilen si ti sam do ubogih, od katerih vendar Kristus pravi: Kar narmanjšemu mojih storite, to storite meni. Kako si zaslužil, da te narhujše ubožtvo ne stiska, kot toliko tavžent drugih? Le gnada Jezusa ti je to podelila; in ne storiš revnim, kar bi želel, da bi se tebi storilo, ko bi bil na njih mesti; sosebno ko véš, da Jezus to tako sprejme, kakor da bi se njemu storilo, in se zoper tebe pritoži, da si do ubogih, ko njegovih udov, nevsmilen, da nobenega ne pokrepčavaš, neoblečeš i. t. d.? Poboljšaj se in reci:

O Gospod Jezus Kristus, ki si se pustil z žolčom in jesi hom

napajati, in si terpel, de so se tvoje svete rane nevsmiljeno ponovile, ko se Ti je obleka iz telesa iztergala, in si tako pred ljudstvom osramoten bil, ker si nasprot svojo predrago kri za izveličanje sveta prelil: gíni in omehčaj naše serca, da posihmal, večí vsmiljenje svojemu bližnemu skazemo, vsemu napčnemu nagnenju do stvari in nezmernemu veselovanju pa se odpovemo. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Na lés križa so perbili

Jezusa sveto teló;

Alj Ga bomo še žalili,

Ker nas ljubi On tako?

Ednajsti Štacion.

Jezusa na križ pribijajo.

Ź. Molimo Te . . .

Premisli tukaj, kako močne so vezí ljubezni, s kterimi Kristus svojo ljubezen do tebe razodeva. Ali ne bojo nič pri tebi opravile? Zarés razvujda-no in terdo more serce biti, ki se s temi vezmi ljubezni in klad-venem bitjem ne da zvezati in omehčati. Oh da bi to tvoje serce tako močno ranilo, da bi nikjer več ne iskal svojega lju-bega, ko na križu. Tukaj se zaveži z njim, kakor se je on s tebo, da zamoreš v resnici reči: Jaz sim s Kristusom na križ perbit (Gal. 2, 19.).

Gospod Jezus Kristus, Sin
živega Boga, ki si se za odre-
šenje sveta ko nedolžno jagne
dal na križ raztegniti, in nev-
smiljeno na-nj perbiti: prosimo
Te, daj, da svetu in razveselo-
vanju mesa zavsem odmerjemo,
in s Tebo na križ pribiti z
žebli popolnoma ljubezni, tebi
podobni enkrat s Tebo na ve-
komaj zavezani bomo. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi . . .

Vsmili se . . .

Jezus zdaj na križu vmíra,

Da živímo vekomaj,

Gorj k Očetu se ozira

Nam sprositi sveti raj.

Dvanajsti Štacion.

*Jezus na križu povikšan
umerje.*

Ź. Molimo Te . . .

Premisli neizrekljivo britkost, v kateri Jezus, kralj večne časti, On nedolžno Jagnje Božje za tebe na križu omaguje, za tebe svoje grozovitno terplenje nebeškemu Očetu daruje, ga še za tiste prosi, ki so ga križali, in z njimi za vse grešnike, ter tako svojo presveto dušo v roke nebeškemu Očetu izroči. Kaj hočeš storiti, poverniti mu to neskončno ljubezen? Verzi se pred Njega, in reci:

Moj Jezus! kakšnega Te zdaj vidim! Ti, kralj časti v sredi

med razbojnikama visiš in umer-
ješ! Kdo Te je na ta sramotni
lés perbil? Oh, jaz, jaz sim
tisti hudobnež, ki sim Tebe,
svojega Gospoda, svojega Boga,
svojega Jezusa po tolikih mar-
trah še na križ spravil s svoji-
mi hudobijami. Na križ Te je
perbil moj greh! — moj greh!
— moj preveliki greh!

Kaj mi je storiti, o moj Je-
zus! kam se hočem oberniti,
ko ravno k temu križu tvojemu?
Pred tem križom obžalujem s
sveto spokornico Magdaleno, iz
ljubezni do Tebe, in zavolj Tvoje
neskončne dobrote, katero sim
toliko krat razžalil, vse svoje
gréhe, iz celega svojega serca.
Zdaj se odpovem za vselej

vsaki pregrehi. Od zdaj za naprej odpustim vsim, ki so me kedaj razžalili, s celo ljubeznijo. Zdaj sklenem terdno, hude navade zapustiti, se slabih priložnost izogibati, in moje življenje za vsem poboljšati.

Oglej se na mene, ubogega grešnika, o narljubeznjivši Odrašenik, in zavolj tvojega britkega terpenja, in žalosti tvoje presvete Matere. Te ponižno prosim, da mi z zgrevanem razbojnikom milost, odpušanje in gnado dodeliš. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Usmili se . . .

Jezus snéma se dolj s križa
 Oh, zahvali se, kristjan;
 Zavolj Nja boš v paradiža,
 Večni pokoj ti predján.

Trinajsti Štacion.

*Jezusa iz križa izsnemejo in
 Marii v naročje položijo.*

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli preveliko žalost pre-
 svete Marije Device, kadar je
 svojega preljubega Sina, mer-
 tvega v svoje naročje nazaj do-
 bila! Oh, kako ojster je bil meč,
 ki je tačas serce narslajši Ma-
 tere presunil! Spoznaj, da so
 tvoje pregrehe za ovoj strile.
 Zavolj tih njenih prevelikih brit-
 kost jo prôsi, naj ti pridobi ser-
 ce, njenemu sercu enako, da

boš grehov prost — njej in njenemu Sinu živel, ga v presvetem Zakramentu vselej z svetem poželenjem vredno prejel, in z njim sklenjen enkrat življenje sklenil. Oiberni se tudi k Njemu, in prosi:

O nardobrotljivši Gospod Jezus, ktereга sveto telo je bilo iz križa izsneto in v naročje tvoje v žalosti vtopljene Matere z ljubeznijo sprejeto. Oh dodeli mi zavolj prevelike žalosti, ktero je Tvoja presveta Mati tačas občutila, da taisto tvoje Telo (zdaj živo in neumerjoče) v presvetem Zakramentu vselej s spodobno častjo in ljubeznijo prejmem, ter se s to dušno hrano v vsih svojih britkostih in zoper-

nostih (sosebno pa ob uri moje ločitve iz tega revnega življenja) kakor s tečno in zveličavno popotnico okrepčan. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Usmili se . . .

Zdaj kristjani! položimo

Ga v grob svojega serca,

Nikdar več ne pozabimo

Vsmiljenega Jezusa.

Štirnajsti Štacion.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, kako je narsvetejše telo tvojega Odrešenika bilo v čisto tenčico povito in v nov grob častito položeno, pa tudi preveliko žalovanje Marije Device, sv. Janeza in drugih bru-

mnih duš; ko Jezusa več vidili niso; in so se brez njega domu poverniti mogli. Obžaluj svoje gréhe, ker si z njimi Jezusa vmoril, in njegovi narslajši Materi toliko žalosti napravil. Podaj Mu svoje zgrevano serce za vredno prebivališe, ter reci:

O usmiljeni Jezus! ktereга presveto telo sta Jožef iz Ari-mateje in Nikodemus v čisto tenčico povila in v nov grob položila: zavolj prevelike žalosti, ktero je tačas tvoja narslajši Mati prestala, in zavolj vsih drugih njenih britkost mi gnado dodeli, Te vselaj s čistim sercam prejeti, in kadar bom od vsih ljudi zapušen in brez vse tolažbe, se v Tebi in tvoji pre-

sveti Materi tolažiti. Zapusti
tudi, o Jezus, v mojem sercu,
kolikor krat ga kolj obišes, zve-
ličavno znamnje, da tako nikdar
iz mojega serca in mojih misli
ne prejdeš. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu . . .

Vsmili se . . .

Skoz svoj križ ino terplenje

Vernim dušam milost daj,

Tukaj nam brumno življenje,

Tamkaj z njimi sveti raj.

Skočanje.

Sprejmi, o Gospod Jezus! ta
križevi pot, ktere ga sim Tebi
v čast opravil, in daj mi zavolj
tvojega svetega terplenja s Tebo
in presveto Devico in žalosti
polno Materjo tako po križevim

potu hoditi na zemlji, da po ravno tem potu zaslužim priti v obljubljenó deželo, svete nebesa. Amen.

Molitev

za dosego sv. odpustkov sv. križevega pota.

Sveti Oče, vsegamogočni večni Bog! spoznam, da je mojih dolgov brez števila, ktere sim si s svojimi grehi, ki jih zdaj iz ljubezni do Tebe iz celega serca zgrevam, napravil, tudi spoznam, da so tako veliki, da s svojimi močmi nikdar za nje zadosti storiti ne morem.

Zatorej Ti darujem v vredno zadostenje neskončno zasluženje življenja, terplenja in smerti Tvo-

jega preljubega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa, zasluženje presvete in žalostne Matere in Device, Marije in vsih Svetnikov, s katerih zasluženjam sklenem to svojo nevredno an-daht.

Sprejmi jo, o Gospod! za svojo sveto katolško cerkev, ktero milostljivo ohrani, povikšaj in razširi, krivoverstva pa zateri; sprejmi jo tudi za vse keršanske vladarje, ter jim podeli mir in pravo edinost; poslednjič pa še za vse verne matere, katerim po svoji neskončni milosti večni mir podeli.

Za vse to Te prosim o nebeški Oče zavolj prežlahtne ker-vi, presvetih ran, terplenja, križa

in smerti tvojega preljubega Sina,
 Odrešenika našega in zavolj
 žalost njegove presvete Matere.
 Amen.

V namen svetiga Očeta, Rim-
 skega Papeža:

Oče naš . . . Češena . . .

Čast bodi Bogu Očetu . . .

Hvaljen bodi naš križani Izve-
 ličar Jezus Kristus in njegova
 žalostna Mati Maria. Amen.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se! i. t. d.

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez vsega madeža,

Mati nedolžna,

Mati narveč sveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našega stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica nar modrejša,

Devica častiljiva,

Devica hvale vredna,

Za nas Boga pros!

Devica mogočna,
 Devica usmiljena
 Devica vérna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodna danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Troštarcia vsih revnih,
 Pomoč vsih keršenikov,

Za nas Boga prosí!

Kraljica	vsih angeljev,	} Za nas Boga prosí!
Kraljica	patriarhov,	
Kraljica	prerokov,	
Kraljica	aposteljnov,	
Kraljica	marternikov,	
Kraljica	spoznovavcov,	
Kraljica	vseh devic,	
Kraljica	vsih svetnikov,	
Jagnje božje i. t. d.		
Oče naš . . . Češena . . .		

Molimo.

Pod Tvojo pomoč pribežimo,
o sveta Božja porodnica! ne
zaverzi naših prošenj v naših
potrebah, temuč reši nas vselej
vsih nevarnost. O častitljiva
in žegnana Devica, naša Gospa,
naša srednica, naša besednica,
naša pomočnica! s svojim Sinom

nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, svojim služavnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije, vselej Device, sedajne žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Od prve adventne nedelje do božiča.

Usmiljena Mati Zveličarja, ki ostaneš Vrata nebeške in

zgodna Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, Ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je označil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenju včlovečenje Kristusa, Trojega Sina, spoznali, po njegovem terplenju in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena Mati, ki ostaneš
 Vrata nebeške in zgodna Da-
 nica! pomagaj ljudstvu, ki je
 padlo, pa želi vstati, Ti, ki si
 svojega Stvarnika prečudno ro-
 dila, devica pred in potlej ostala,
 ki si iz Gabrielovih ust prejela
 češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista
 ostala.

O. Prosi za nas, Božja po-
 rodnica.

Molimo.

O Bog! ki si po rodovit-
 nem devištvu svete Marije člo-
 veškemu rodu dar večnega izve-
 ličanja dodelil; daj, prosimo,
 da njo za nas prositi občutimo,

po kateri nam je sreča došla,
prejeti življenja Začetnika, Go-
spoda našega, Jezusa Kristusa,
Sina Tvojega.

*Od Svečnice do velikega
četertka.*

Bodi češena, nebes Kralji-
ca, češena angelov Gospa; če-
šena Korenina, češena Ti, ki
si svetu pravo Luč rodila! Bodi
pozdravljena, Devica častita,
memo vsih lepa; bodi pozdrav-
ljena, prelubeznjiva, in prosi
za nas Kristusa.

V. Stôri me vrednega, hvaliti
Te, Devica presveta!

O. Daj mi moč zoper sovra-
žnike Tvoje.

Molimo.

Dodeli, milostljivi Bog!
 brambo naši slabosti, da, ki
 svete Božje porodnice spomin
 obhajamo, s pomočjo njenih pro-
 šenj od svojih grehov vstanemo.

*Od velike Sabote do svete
 Trojice.*

Veseli se, Kraljica nebe-
 ška, aleluja!

Kterega si zaslužila nositi,
 aleluja!

Je vstal od smerti, kakor
 je rekel, aleluja!

Prosi za nas Boga, aleluja!
 V. Veseli se in raduj, Devica
 Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod,
 aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa svet razsvetil: dodeli prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od sv. Trojice do adventa.

Češena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češena! **K** Tebi vpijemo zapušeni otroci Eve, k Tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. **T**edaj, o naša Besednica! obrni k nam svoje milostljive oči, in po tem revnem življenju pokaži nam Jezusa, žegnan sad svo-

jega telesa: o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališe Tvojega Sina biti zaslužila s pripomočjo svetega Duha pripravil; daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnih zlegov in večne smerti rešeni. Skoz taistega Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

K svetemu Zožefu.

Glejte, moder in zvest hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam presvete Tvoje Matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! de kar naša slabost ne more doseči, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstvi svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno te prosimo, o Gospod! razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube, Device Marije, in vsih svojih svetnikov, nas, svoje služavnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsej svetosti; tudi očisti vso našo žlahto in prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odverni vidne in nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letovno skaži milost našim prijatlam in neprijatlam; obvaruj to faro z vsimi, ki v njej prebivajo, kuge,

lakote, vojske, ognja, potresa in prevelike vode; in milostljivo dodeli vsim vernim keršenikom, živim in mertvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našega Papeža I., našega Škofa I., našega Cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko in vse keršansko ljudstvo vse nadloge in vsega hudega. In Tvoj sveti žegen pridi iz nebes sem dol na nas in vselej pri nas ostani. Skoz Gospoda našega Jezusa Kristusa Tvojega Sina, kateri s Tebo živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen,

Pred sv. rešnem Telesam.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje kervi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

v nevarnostih ali v skušnjavah zoper čistost.

O Gospa moja! o Mati moja! Tebi se vsega (vso) darujem, in da se Tebi vdanega (vdano) skažem, Ti dones posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vsega (vso). Ker sim tedaj Tvoj (Tvoja), o dobra Mati! varji me, brani me kakor svojo lastino in posestvo.

(Sveti Oče Pius IX. so 5. dan julija 1851 vsakemu, ki to molitvico zjutrej ali zvečer po angelovem češenju pobožno in zgrivano moli,

podelili za dan 100 dni odpustka; kdor jo pa en cel mesec vsak dan opravi, dobi enkrat v mesci popolnoma odpustik tisti dan, ko Zakrament sv. pokore in sv. Rešnega telesa vredno prejme, in v kaki cerkvi v namen sv. Očeta nekaj pomóli. — Odpustik 40 dni zadobi pa tisti, ki sledečo krajši molitvico v katerikoli skušnjavi moli:)

O Gospa moja! O Mati moja!
spomni se, da sim Tvoj (Tvoja).
Vari me, brani me, kakor svojo
lastino in posestvo.

(Ti odpustki se zamorejo tudi vernim dušam v vicah v prid oberniti.)

Tri božje čednosti.

Věra.

Verujem v tebe, pravi trojédini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, ki dobro polonaš, in hudo štrafaš. Verujem, da je Sin božji človek postal, da nas je skoz svojo smert na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvetuje. Věrjem in spoznam vse, kar si ti, o Bog, razodel kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni pridgovali, in kar

nam sveta Rimska kalolška cerkev vervati zapoveduje. Vse to verjem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš goljfati ne goljfan biti. O Bog, poterdi mojo véro!

Vupanje.

Vupam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo grevengo in odpušanje mojih grehov; po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti, in brez konca vživati. Vupam tudi od tebe

potrebne pomoči, vse doseči. Vupam to od tebe zato, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in vsmiljen. **O Bog** poterdi moje vupanje.

Ljubezen.

O moj Bog! tebe ljubim iz vsega svojega serca, čez vse, ker si narveči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden. Ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv.

Meni je iz serca žal, da sim tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega narboljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in hude perložnosti

zapustiti, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Daj mi gnado, to moje naprejevzetje spolniti! Za to te prosim skoz neskončno zasluženje tvojega božjega Sina, našega Gospoda in izveličarja Jezusa Kristusa.

Žalost ali grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so meni iz serca žal, ker sim tebe svojega prelubeznjivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz celega serca ljubim, z njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji terpeti, kakor tebe svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto še

kdaj s kakim grehom žaliti.
Daj mi gnado, spolniti to moje
naprejevzetje.

To te prosim skoz neskončno
zasluženje tvojega božjega Sina,
našega Gospoda in Izveličarja,
Jezusa Kristusa. Amen.

Pesmi.

I.

Pesem pri sveti maši.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče,
Žegnat hoče otročiče,
Nas objeti on želi.
Njemu čast in hvalo peli
Bomo, z mašnikom veseli
(Sveto mašo služili.)

Kirie.

Jezus, vučenik čednosti,
Vsmili se naše mladosti,
In odpusti grehe nam,
Tebi hočmo služiti,
Greha nikdar več storiti;
(Bodi vsmilen vbožčekom!)

Gloria.

Večni! tebi hvalo péti,
 Ljubi mir ljudem želéti,
 Ki so dobrega serca;
 To je angeljsko veselje,
 To se tudi naše želje;
 (To nam pravo srečo da.)

Evangelij.

Zvesto hočmo poslušati,
 V sercu prav premišlovati,
 Kar nam Jezus govoriš.
 Radi hočemo storiti,
 Pridni in pošteni biti,
 (Kakor nas lepo vučiš).

Kredo.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje nauke vse spoznamo,
 Ki jih cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živéti,
 In pa enkrat srečno vmreti,
 (Naj nam tvoja luč gori!)

Darovanje.

1.

Kaj bi tebi Oče dali?
 Kaj bi z mašnikom darvali?
 Vse, kar 'mamo, tvojo je.
 Naše djanje in življenje,
 Vse veselje in terplenje,
 (Oče, tebi damo vse!)

2.

Nekaj kruha ino vina
 Kri, teló bo tvojga, Sina;
 On daruje se za nas.
 Oh, poglej na revne srote,
 Skaži nam svoje dobrote,
 (Vsmili se nas vsaki čas!)

Sanktus.

Sveto pesem povzdignimo,
 Lepo z angelci slovimo:
 Sveti, sveti, sveti Bog!
 Vsi ljudjé te naj spoznajo,
 Vse stvari teb hvalo dajo;
 (Oče, vsliši glas otrok!)

Po povzdigvanju.

Klečijoči počastimo
 Na altarji Jezusa,
 V Zakramenti zdaj molimo
 Pravga živega Boga.
 Hvaljen bodi Jezus ljubi,
 Ki si križan za nas vmerl.
 (In nam sveti raj odperl.)

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvarji
 Jezus za nas vmerl je;
 Zdaj daruje na altarji
 Tudi za naše grehe se.
 Hvalen bodi, i. t. d.

Obhajanje.

Jezus zdaj per nas stanuje
 V podobi kruha skrit;
 Svojo milost nam daruje,
 In se dušam da zavžit,
 Hvalen bodi i. t. d.

Konec.

Jezus, tvoji hočmo biti,
 Le nam ti svoj žegen daj!
 Daj nam srečno k tebi priti
 Iz te zemlje v sveti raj!
 Hvalen bodi i. t. d.

II.**Pesem pri sveti maši.***Začetek.***1.**

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdgnimo sercé,
 V nebesa zdaj pošlimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše.
 Naj varje nas nadlog!

2.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga;
 O težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da.
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste vsmil se nas!

Gloria.

Bogu bod čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem,
 Kje milost božja dala
 Rešenje nam stvarem,
 Bog, hvalo ti pojemo.
 Prišel si greh odvzet;
 Ti hvalo, čast dajemo;
 Ti sam, o Bog, si svet!

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temôto razsvitluje,
 Nas varje grešnih zmot.

Kristjani poslušajmo,
 Kaj Jezus nas vuči,
 Po njemu se ravnajmo,
 Da vsak sveto živi.

Kredo.

1.

To verjem, Bog nebeški,
 Da ti si stvarnik moj;
 Tvoj sin je rod človeški
 Sam spravil spet s taboj.
 Svet Duh per nas prebiva,
 Od Jezusa poslan;
 Pomoč njegovo vživa
 Na zemlji vsak kristjan.

2.

Kar si o Bog oznanil,
 Kar je tvoj Sin vučil,
 V katolški cerkvi hranil,
 Kje za njo kri prelil.
 To verjem vse resnično,
 Le Bog pomoč mi daj,
 Živeti tud pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi Bog, Oče večni!
 Od nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar,
 Za svoje hudobije
 In celega sveta:
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

2.

Ponižno vsi pošlimo,
 Ta sveti dar v nebó,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bó.;
 Da naj mu bo češenje,
 Spodobna večna čast;
 Da dušam da življenje,
 In cerkvi božji rast.

Sanktus.

1.

Svet. svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse;
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast dajé.

Naj vedno hvalen bode,
Češen in povikšan,
Zveličat vse narode
Od Boga nam poslan.

2.

Vse cerkve poglavarja
Se spomni o Gospod,
Tud škofa in cesarja;
Ohrani jih povsod!
Ti vodi vse kristjane,
Ti naših duš pastir,
Da bojo tebi vdane,
Jim daj nebeški mir.

Po povzdigvanju.

1.

O angelci, hitite
In prid'te iz nebes!
Z nam sveti kruh molite;
Ni več kruh, Bog je res.
Počutkam vsim telesa
Je Jezus tukaj skrit,
Da skorej šli v nebesa
Ga gledat in častit!

2.

Ti Jezus se vsmili
Duš bratov in sestic,

Da bojo mir dobili,
 Odreši njih iz vic.
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud daj
 Nebeško luč vživat
 S svetniki vekomaj.

3.

Naš duh, o Bog ti pòje:
 Češen bod Oče ti!
 Kraljestvo pride tvoje;
 Naj se, kar 'češ, zgodi.
 Daj nam naš kruh, jed zdravo;
 Dolgé odpusti nam;
 Ne peli nas v skušnjavao,
 Otmi sovražnikom!

Sveto obhajilo.

1.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca res želim;
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker toljkokrat grešim.
 Opéri dušo mojo,
 Slabosti njejne veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v duhi v mene greš.

2.

O Jezus, k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi
 Dobrote tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 Da dušo mi živiš,
 Z meno se terdno skleni,
 Me srečnega storiš.

Konec.

Svet dar smo dokončali,
 Odpéli čast Bogú;
 Očetu darovali
 Njgovega Sinú.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to:
 Naj nam bo vsim zastava,
 Da pridemo v nebo.

Pesem pred pridigo.

1.

Oče naš, ki v nebesih si,
 Na zemlji in povsodi,

Tvoje ime po vrednosti
 Vselj posvečeno bodi!
 Pridi kraljestvo tvoje k nam,
 Tvoja volja se znidi
 Na zemlji, kak v nebesih tam,
 Teb' k časti, nam pa k pridi.

2.

Vsakdanjga kruha, pros'mo te,
 Daj Bóg otrokam tvojim;
 Odpusti nam naše dolgé,
 Kak mi dolžnikam svojim.
 Varji skušnjav nas vsaki čas,
 Ne pusti nas grešiti;
 Od vsega zlega reši nas,
 In daj nam k tebi priti!

3.

Marijo angelj počasti:
 „Marija bod češena!
 Med vsimi gnade polna si,
 Tak srečna ni nobena.
 Gospod je s taboj, žegnana
 Si ti med vsim ženami!“
 O mati Sina božjega!
 Marija, bodi z nami!

4.

Presrečno je tvoje teló.
 K si Jezusa rodila;
 On tebe vselej vslišal bo,
 Karkolj ga boš prosila,

Marija prosi ti za nas,
 Da srečno tu živimo,
 In kedar pride zadni čas,
 Se tamkaj veselimo.

Po pridigi ali keršanskem nauku.

1.

Srečen, srečen, kdor ohrani,
 Kar nas Jezus je vučil,
 Vsega hudega se brani,
 Pred katerem je svaril;
 Vir življenja večnega
 So besede Jezusa.

2.

Vučenosti, tovaršice
 Nam življenje slajšajo,
 In čednosti, tolažnice
 Nam terplenje lajšajo;
 Nas vučijo prav živet',
 Ino enkrat srečno vmret.

3.

Čast, lepota in bogastvo
 Vse en kratek čas terpi;

Vse posvetno veličastvo
 V prah, v pepel se premení.
 Prejšla bo zemlja, nebo;
 Nauki ti ostanejo!

Adventna pesem.

1.

Marija bod češena,
 Danica juterna!
 Prelepo razsvetlena
 Mati Zveličarja.
 Brez vsega madeža
 Ti bodeš porodila
 Nam Sina božjega.

2.

Od Boga, vse modrosti,
 Velk angelj je poslan
 K Mariji 'z visokosti
 Gabrijel imen'van.
 On tako govori:
 „Češena si Marija,
 Vsa gnade polna si“.

3.

Marija zastopila
 Nja govorenja ni,
 Zato ga je prosila:
 Naj nji odgovori.
 „Marija se ne boj!
 Žegnana med ženami,
 Svet Duh je ženin tvoj!“

4.

„Bog hoče, da rodila
 Boš Sina božjega,
 Zato tud imen'vala
 Boš njega Jezusa.
 Sin bo narvikšega;
 Na troni bo kraljeval
 Očeta Davida.“

5.

„Kak se bo to zgodilo,
 Ker ne poznam moža?“
 „Vse bo se dopolnilo“,
 Angelj odgovor da.
 „Obsenčil tebe bo
 Svet Duh, da porodilo
 Deviško bo telo.“

6.

„Tud sveta Lizabeta
 Postala noseča,
 Ki je veliko leta
 Nerodovita bla.
 Mogoč je Bogu vse;
 Vse to se bo spolnilo,
 Kar on obljubil je.“

7.

Na to Marija rekla:
 „Naj meni se zgodí!
 Gospodova sim dekla,
 Kar on z menoj stori!“
 Veselo spet nazaj
 Se angelj je povernil,
 In zletel v sveti raj.

8.

Bog hotel je tak meti.
 Da prišel je na svet
 Bog sin za nas terpeti,
 In tudi za nas vmret.
 Marijino telo
 Je sebi on izvolil,
 In postal je on meso,

9.

Teb' božja porodnica,
 Prečist deviški cvet!
 Tebi devic Devica!
 To pesem hočmo pet!
 Vsi prosimo te lepo:
 Pomagaj nam po smerti
 V hišo Očetovo!

Postna pesem od ter- plenja Kristusovega.

1.

V vertu tam na oljski gori
 Izveličar naš kleči;
 Bleda luna njemu sveti,
 On kervavi put puti.
 Nja obhajajo težave,
 Gleda strašno Goljgato;
 Trudnih jogrov težke glave
 Sladko zravn' počivajo,

2.

Že sovražna tropa hruje,
 Iškarjot jo sam pelja;
 Judež Jezusa kušuje
 In sovražnikom izdá.
 „Koga jišete?“ jim reče,
 Vse popada in leži;
 Ker se njim pa branit neče,
 So ga križom zvezali.

3.

Iz ljubezni do Očeta
 V sredi trinogarjev je,
 Vmret za grehe vsega sveta
 Kakor jagnje spravlja se.
 Penjo se štimanoglavci,
 Ves pohleven on molčí,
 Ljudstvo šuntajo hinavci,
 Da le: „Križaj ga!“ kriči.

4.

Ptuj sodnik na sodnim stoli
 Ga nedolžnega spozna;
 Truma pa v dvoriši doli
 Se vtolažiti ne da.
 „Jez ne najdem,“ Poncjuz vpije,
 „Da bi smerti vreden bil.“
 „Le čez nas naj se razlije“,
 Kliče ljudstvo, „njega kri!“

5.

Roke si Pilatuž vmije,
 Križat' Jezusa pusti,
 Grozno bruno vgonobije
 Njemu ljudsvo navali.
 Gora sterma ino britka,
 Težek križ in pot je terd;
 Jezus nese brez počitka
 Za plačilo svojo smert.

6.

Ves oslablen Jezus dojde
 Glav mertvaških strašen kraj,
 Da v nebesa človek pojde,
 Vmira on na križu zdaj.
 Kri preliva in plačuje.
 Kar je Adam pregrešil,
 Za sovražnike zdihuje,
 Deb' njim Oče odpustil.

7.

Ves nedolžen Jezus vmira,
 Ljudstvo njemu se smeji;
 Le k Očetu se ozira,
 Njemu dušo izroči.
 Pokati začele skale,
 Tresit' zemlja in nebo!
 Grešne trume so spoznale:
 „Pravi božji Sin je to“.

8.

Vidiš tam pod križam stati
 Jezusa perjatele;
 Začni z njim tud ti žalvati,
 Milo z njim razjokaj se;
 Magdalena solze taka,
 Ljubi Janez se solzí;
 Z lastnim' solzami omaka
 Mati svojga Sina kri.

9.

Njega duša obiskuje
 Vernih duš počiven kraj,
 Tud pred peklam oznanuje
 On očakam sveti raj.
 Truplo v skalo pokopali
 Žalostni perjатели;
 Skerbno so ga zavarvali
 Jezusa sovražniki.

10.

Jezus je scer moral vmreti,
 Da bi nam življenje dal;
 Vender v zemlji ne strohneti,
 Sam je spet od smerti vstal.
 Hudobija tega sveta
 Zdaj premagana leži;
 V časti svojega Očeta
 Izveličar naš živi.

Velikonočna pesem.

1.

Zveličar gre iz grôba,
Ob moč je smert, trohnoba;
Velikonočno jagnje bil,
Je za me drago kri prelil.

Aleluja.

2.

Tako je človek rešen
V brezen satan trešen;
Smert nima svojga želja več,
Odpert je grôb, in kamen preč.

Aleluja.

3.

Odrešil je Očete,
Veliko časa vjete;
Iz tmè jih zdaj pelal z častjo,
V zaperto z greham prej nebo.

Aleluja.

4.

Kako se svetjo rane,
Nevsmileno mu dane;
Veselje angeljsko verši,
Da smert je mertva, nas vučí,

Aleluja.

5.

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpira;
 Zveličar je svoj grôb prestal,
 Tud nam bo vstat' iz groba dal.
 Aleluja.

6.

Le kratka noč bo v grôbi,
 Ko angelj nam zatrôbi;
 Telo tud potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert nehá.
 Aleluja.

7.

Dopolnit naše želje,
 Perpraviti gre veselje :
 Ti greš Zveličar pred menoj,
 Prišel bom, upam, za teboj.
 Aleluja.

8.

Življenje spreberniti,
 Tako daj k tebi priti;
 Na desni per Očet' sediš,
 Od tam plačila vsim deliš.
 Aleluja.

9.

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen;

S kervjo pa Jagnjeta oprán,
Med njega svate svat bom dján.

Aleluja.

10.

Aleluja, Aleluja,
Aleluja, Aleluja,
Po tvoje Jezus, bratam brat,
Daj tudi nam od smerti vstat!

Aleluja.

Binkoštna pesem.

1.

Oče, tažej nas otrók!
Sveti Duh, tretja peršona!
Ti vsigamogočni Bog!
Pridi k nam iz svojga trona,
Ti razsvetli nam glavé,
S svojim ognjom vžgi sercé!

2.

Vučenik si nam poslan
Od Očeta in Sina,
Da bi Oče bil spoznan,
Daj nam luč pravga spomina,
Daj resnico nam spoznat',
Po praviči daj ravnat'!

3.

Ti nebeških darov ključ,
 Ti učitel vse modrosti!
 Peržgi nauka lepo luč,
 Nagni nam sercé k svetosti;
 Dobrega začetnik si,
 Dokončave popolnosti!

4.

Mi otroci, tempelj tvoj,
 Sveti Duh, ti v nam prebivaj!
 Čedi, lepšáj tempelj svoj,
 S svojoj gnadoj ga omivaj,
 Naj nedolžno bo sercé,
 Bistra glava, zdravo vse.

5.

Sveti Duh, ti božja moč,
 Daj nam lahko se učiti,
 Daj, da nam bo tud' mogoč'
 Vse te nauke dopolniti;
 Serce daj do šole nam,
 Daj veselje šolarjam.

Počestje sv. rešnega Telesa.

Perva.

1.

O preljubi vi angelji,
Vsi nebeški vi zvoljeni:
Oh, v pomoč nam zdaj pridite,
In gorečo Ga hvalite,
Vsmilenega Zveličarja,
Našega skritega Boga.

2.

Oh prežlahtni nebeški kruh!
Pred Tebó le stermí moj duh:
Moje serce prot' Teb' gori,
Moja duša te poželi, —
Kar je v meni, vse hvali Te,
Ker za mene daruješ se.

3.

Srečne trume nebeške ste,
K' vedno Jezusa gledate,
Brez nehanja Ga hvalite,
Njega sladkosti vživajte;
Srečni tud smo na zemlji mi,
Če nam serce prot' Njem' puhti.

4.

Če na Jezusa gledamo,
In za Njim zvesto hodimo,
Vsak svoj križ voljno nosimo,
Se vsak dan z Njim darujemo,
Nas je vsmilen Jezus vesel,
Nas po smerti bo k sebi vzel.

5.

Ljubi Jezus! nâ môj' serce,
Moje misli no želje vse:
Le po tvojemu nauku ž'vet'
Večkrat pobožno Te prejet',
'Z celega serca jez želim,
Tebi vmerjem, in Teb' živim.

Druga.

1.

Pertecite sem kristjani
Od ljubezni Božje vžgani,
Prid'te Jezusa častit,
K' je v podobi kruha skrit.

2.

To je ta presveta Mana,
Iz nebes na svet nam dana,
Nas popotnike živí
Prot' dežel' obljubljeni.

3.

Da v nebesa človek najde,
 Se Bog v jéd med nami znajde
 Duša se ne pogubi,
 Ki od tega Kruha ž'ví.

4.

Oh preženi nam skušnjave
 In pregrešne vse zmotnjave,
 Kugo, vojsko, lakoto
 In kar bi nam škodvalo.

5.

Daj moč brumnega življenja
 Britke solze spokorenja,
 Živo vero, upanje
 In ljubezni množenje.

6.

Kadar bode treba vmreti,
 Daj se vredno nam prejeti,
 Ino vzemi nas v nebó.
 Med množico zvoljeno.

7.

Ljubi Jezus! češen bodi.
 Tu med nami in povsodi:
 Z angeli no Serafi.
 Naj Te vsaka stvar časti.

Pred sv. obhajilam brunnih otrók.

1.

Povzdigni se serce,
Duša perpravi se:
Glej kliče te Gospod,
Oh, teci Mu naprot'.

2.

On, ktermu angeli,
Ljubi Svetniki vsi
Gorečo služijo,
Se s Tebo sklenil bo.

3.

Ki svetle zvezdice
In lepe rožice
Je stvaril in živí
On k Tebi zdaj hití.

4.

Preljubi moj Gospod,
Jaz prej ne grem od tod,
Da se mi daš prejet'
In serčno Te objét.

2.

Oh, bodi hvaljen Bog
Od vsih svojih otrók,
Da se nam daš zavžit',
In hočeš z nami bit',

6.

Nebeški angelci
Ino Svetniki Vi,
Hvalite Jezusa,
Z nami molite ga.

Zaobljuba Jezusu po svetem obhajilu.

1.

Jezusu služim
Čez vse ga ljubim,
On je moj trošt in upanje,

2.

Jezusa ljubim,
Terdno obljubim
Njemu za sedež moje serce.

3.

Saj ni več moje,
Ampak le Tvoje —
Tvoje, o Jezus! moje serce.

4.

Raj čem goreti,
Raj vse terpeti,
Kakor ločit' se od Jezusa,

5.

Naj se pobere
V pekel se vdere,
Ljuta ljubezin tega sveta.

6.

Jezusa ljubim,
Jezusu služim,
Moje veselje le Jezus je.

7.

Jezusa ljubim,
Le njemu služim:
Dal mi bo Jezus zveličanje.

Kazalo.

Predgovor	5
Juterna molitev	9
Molitve pri sveti maši	17
Molitve za spoved:	
Juterna molitev spovedni dan	40
Zveličavno premišlovanje duha po-	
kore v sebi obuditi	42
Po izpraševanju vesti	57
Molitev zgrivanja k Jezusu Kristusu	59
Po spovedi	63
Večerna molitev spovedni dan	66
Molitve za sveto obhajilo:	
Juterna molitev dan sv. obhajila	68
Zveličavne misli pred sv. obhajilam	69
Občutleji pred sv. obhajilam	72
Pred prejetjem sv. Hostje	77
Zahvala po sv. obhajilu	78
Večerna molitev dan sv. obhajila	82
Sv. Roženkranc v počesenje presve-	
tega Detinstva Jezusovega	84

Litanije od Božjega Deteta Jezusa	93
Sveti križevi pot	105
Lavretanske litanije	140
Molitve za razne praznike Matere božje	143
Molitev v nevarnostih ali v skušnjavah	
zoper čistost	154
Tri božje čednosti	156
Žalost ali grevenga	159
Pesmi.	

I. Pesem pri sv. maši	161
II. Pesem pri sv. maši	165
Pesem pred pridigo	171
Po pridigi alj po keršanskem nauku	173
Adventna pesem	174
Postna pesem od terpljenja Kristu-	
sovega	177
Velikonočna pesem	181
Binkoštna pesem	183
Počesenja sv. rešnega Telesa	185
Pred svetem obhajilam brunnih otrok	188
Zaobljuba Jezusu po sv. obhajilu	189

93
105
140
143

154
156
159

161
165
171
173
174

177
181
183
185
188
189

